

WYKAZ ZAJĘĆ

Nazwa kierunku studiów: TEOLOGIA

Specjalności:

- teologia kapłańska (WSDAK)
- teologia katechetyczno-pastoralna
- teologia systematyczna

Poziom studiów: JEDNOLITE STUDIA MAGISTERSKIE

Profil: OGÓLNOAKADEMICKI

Forma studiów: STACJONARNA

1. Wykaz zajęć (przedmiotów) dla kierunku *Teologia* z odniesieniem do kierunkowych efektów uczenia się

L.p.	Nazwa zajęć (przedmiotu)	H/S	W	P/N	Typ zajęć (przedmiotu) (np. podstawowy, kierunkowy, kształcenia ogólnego)	Łączna liczba godzin	Łączna liczba punktów ECTS	Treści programowe	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się (symbole KEU)
1.	Przedmioty specjalnościowe		W		specjalnościowe				
	<i>Przedmioty specjalności teologia kapłańska - tabela nr 2a</i>					4 720	360	<i>dane zawarte w tabeli nr 2a</i>	<i>dane zawarte w tabeli nr 2a</i>

	Przedmioty specjalności teologia katechetyczno-pastoralna – tabela nr 2b					3 815	300	dane zawarte w tabeli nr 2b	dane zawarte w tabeli nr 2b	
	Przedmioty specjalności teologia systematyczna – tabela nr 2c					2 785	300	dane zawarte w tabeli nr 2c	dane zawarte w tabeli nr 2c	
Łączna liczba punktów ECTS – specjalność teologia kapłańska							360			
Łączna liczba punktów ECTS – specjalność teologia katechetyczno-pastoralna							300			
Łączna liczba punktów ECTS – specjalność teologia systematyczna							300			
Łączna liczba godzin – specjalność teologia kapłańska						4 720				
Łączna liczba godzin – specjalność teologia katechetyczno-pastoralna						3 815				
Łączna liczba godzin – specjalność teologia systematyczna						2 785				

2a. Wykaz zajęć (przedmiotów) dla specjalności *teologia kapłańska* z odniesieniem do kierunkowych efektów uczenia się

L.p.	Nazwa zajęć (przedmiotu)	H/S	W	P/N	Typ zajęć (przedmiotu) (np. specjalnościowy, modułowy)	Łączna liczba godzin	Łączna liczba punktów ECTS	Treści programowe	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się (symbole KEU)
1.	Wstęp do filozofii	H				30	4	Charakterystyka myślenia filozoficznego. Przedstawienie dyscyplin filozoficznych. Wprowadzenie do języka filozofii.	TMaK_W02 TMaK_U03 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K05
2.	Historia filozofii	H				105	11	Dzieje filozofii greckiej od jej powstania w VI wieku przed Chrystusem do neoplatońskiej myśli III wieku po Chrystusie. Analiza pojęć stosowanych w filozofii greckiej i ustalenie ich właściwego znaczenia. Dzieje filozofii chrześcijańskiej od Augustyna do Wilhelma Ockhama. Dzieje adaptacji filozofii starożytnej przez myślicieli chrześcijańskich, na	TMaK_W09 TMaK_U09 TMaK_K01 TMaK_K02

								potrzeby wyjaśniania problemów, jakie niesie ze sobą wiara chrześcijańska. Okres od Klemensa Aleksandryjskiego do Mikołaja z Kuzy. Najważniejsze kierunki i poglądy filozoficzne, które pojawiły się w okresie od XVII do początku XIX wieku (od Bacona i Kartezjusza do Hegla i Schopenhauera). Przedstawienie głównych kierunków filozofii współczesnej.	
3.	Historia Kościoła	H				180	17	Historia Kościoła i rola Kościoła w historii.	TMaK_W14 TMaK_U06 TMaK_U12 TMaK_K05
4.	Historia i geografia biblijna			N		30	3	1. Szkic historii biblijnej. 2. Zarys informacji dotyczącej geografii wydarzeń biblijnych, geografia Ziemi Świętej. 3. Wprowadzenie w instytucje biblijne, takie jak: Namiot Święty na pustyni, Świątynia Salomona, Świątynia Heroda Wielkiego.	TMaK_W05 TMaK_U02 TMaK_K02 TMaK_K05
5.	Filozofia polityki	H				15	1	Owiane są główne koncepcje filozoficzne państwa, prawa i polityki. Zasadniczy problem to pokazanie czym jest dobre państwo, jaka jest jego rola i znaczenie. Omawiane podczas wykładu są koncepcje od najstarszych po współczesne. Analizie poddane są również takie wartości jak wolność, równość, sprawiedliwość z naciskiem na koncepcje współczesne, w tym powstałe w XXI wieku.	TMaK_W02 TMaK_W09 TMaK_U09 TMaK_K01 TMaK_K05 TMaK_K06
6.	Biblijna historia zbawienia			N		30	3	Plan wykładu obejmuje biblijne spojrzenie na naturalne poznanie Boga, podstawy antropologiczne starożytnego Izraela,	TMaK_W05 TMaK_U02 TMaK_K01

								charakterystykę głównych nurtów objawienia biblijnego w Starym Testamencie (historia i Prawo, mądrość, modlitwa), życie, śmierć i zmartwychwstanie Jezusa, jako centrum objawienia się Boga, porównanie ekonomii Starego i Nowego Przymierza, grzech i chrzest, Eucharystię.	
7.	Dziedzictwo Kościoła Krakowskiego			N		30	2	Romańskie dziedzictwo diecezji krakowskiej. Gotyckie dziedzictwo diecezji krakowskiej. Renesansowe dziedzictwo diecezji krakowskiej. Barokowe dziedzictwo diecezji krakowskiej. Królewsko-biskupia katedra na Wawelu. Sanktuaria Archidiecezji Krakowskiej. Święci Archidiecezji Krakowskiej. Skarby Archidiecezji Krakowskiej.	TMaK_W14 TMaK_U11 TMaK_K09 TMaK_K10
8.	Wprowadzenie do Katechizmu			N		60	3	Podstawowe wiadomości o zdolności człowieka do przyjęcia Boga. Treść wyznania wiary katolickiej. Odkrywanie bogactwa celebracji misterium chrześcijańskiego. Podstawowe wiadomości katechizmowe o moralności chrześcijańskiej. Ukazanie bogactwa chrześcijańskiej modlitwy w Katechizmie.	TMaK_W08 TMaK_U01 TMaK_K01
9.	Liturgika			N		150	11	Teologia i struktura roku liturgicznego, cykl tygodniowy i roczny. Okresy roku liturgicznego, uroczystości i święta. Kult Matki Bożej i świętych. Umiejętność sporządzania komentarzy liturgicznych w kontekście roku liturgicznego.	TMaK_W08 TMaK_U02 TMaK_U15 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K04 TMaK_K07

							<p>Znaki sakramentalne i sakramentalia są formą działania Boga pośród historii, poprzez swój symboliczny charakter odnoszą człowieka do osobowej rzeczywistości zbawienia w Chrystusie. Są konkretnymi, związanymi z sytuacją osoby sposobami realizacji powszechnego sakramentu zbawienia, jakim jest Kościół.</p> <p>Wykład przedstawia następujące zagadnienia:</p> <ul style="list-style-type: none"> - znaczenie sakramentów i sakramentaliów w życiu Kościoła, ich rozwój historyczny, - zmiany obrzędowe po Soborze Watykańskim II, - symbolika obrzędów, - treści teologiczne zawarte w celebracjach poszczególnych obrzędów. <p>Sakramenty – uwagi ogólne. Pontyfikał i rytuał.</p> <p>I. Sakramenty.</p> <p>1. Sakramenty inicjacji chrześcijańskiej:</p> <ol style="list-style-type: none"> a. Chrzest (historia i teologia); b. Bierzmowanie (historia i teologia); c. Eucharystia; <p>2. Sakrament pojednania i pokuty (historia i teologia);</p> <p>3. Sakrament namaszczenia chorych (historia i teologia);</p> <p>4. Sakrament święceń (historia i teologia);</p> <p>5. Sakrament małżeństwa (historia i teologia).</p> <p>II. Inne czynności Kościoła poza siedmioma sakramentami.</p>	<p>TkMaK_W02 TkMaK_W03 TkMaK_U04 TkMaK_K04</p>
--	--	--	--	--	--	--	--	--

							<ol style="list-style-type: none"> 1. Sakramentalia (historia i teologia); 2. Konsekrowane dziewictwo w Kościele; 3. Błogosławieństwa; 4. Egzorcyzmy; 5. Procesje, pielgrzymki, rok święty; 6. Pogrzeb chrześcijański; 7. Pobożność ludowa a liturgia; 8. Sakramenty – uwagi ogólne. 	
10.	Psychologia ogólna	S			60	6	<p>Wykład z psychologii ogólnej koncentruje się wokół następującej problematyki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Zagadnienia wstępne: definicja, przedmiot i cel, działy, metody psychologii. 2. Kierunki psychologii: <ol style="list-style-type: none"> a) behawioryzm (Watson, Tolman, Skinner), b) psychoanaliza (klasyczna: Freud; głębi: Jung; indywidualna Adler; kulturowa: Horney; neopsychoanaliza E. Fromma; analiza transakcyjna E. Berne), c) psychologia humanistyczna (A. H. Maslow, C. R. Rogers, G. W. Allport), d) analiza egzystencjalna V. E. Frankla, e) psychologia poznawcza G. Kelly; regulacyjna teoria osobowości J. Reykowskiego, transgresyjna koncepcja człowieka Kozielskiego). 3. Biologiczne podstawy zachowania: układ nerwowy, układ wydzielania wewnętrznego. 4. Emocje: interpretacja i określanie emocji, emocje podstawowe, funkcje emocji, komunikowanie emocji, kształtowanie uczuć. 	<p>TMaK_W10 TMaK_U06 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K03 TMaK_K04 TnMaK_W02 TnMaK_U02 TnMaK_K03</p>

								5. Procesy poznawcze: wrażenia, spostrzeżenia, wyobrażenia, uwaga, pamięć, myślenie. 6. Działanie ludzkie: podmiotowe uwarunkowania, motywacja, proces działania. 7. Kształtowanie dojrzałej osobowości.	
11.	Wstęp do Pisma Świętego			N		30	2	Plan wykładu obejmuje klasyczne cztery traktaty: natchnienie Pisma Świętego w ujęciu historycznym i syntetycznym, historię kanonu biblijnego, historię i zasady krytyki tekstu biblijnego oraz metody interpretacji Biblii.	TMaK_W01 TMaK_U02 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K08
12.	Metodyka pracy naukowej					30	2	Plan wykładu obejmuje uzasadnienie potrzeby pracy naukowej, zaplecze organizacyjne (usprawnienia techniczne dawniej i dziś), cechy charakterologiczne przydatne w pracy naukowej, higienę pracy umysłowej, źródła informacji naukowej oraz możliwości i cele jej przetwarzania, ewidencję informacji naukowej, akrybię pracy dyplomowej oraz elementy obowiązującego prawa autorskiego. Plan ćwiczeń obejmuje analizę wybranych tekstów, grupowanie zawartych w nich informacji i ocenę ich wiarygodności, tworzenie streszczeń, konspektów i wyciągów, formułowanie tematów i tytułów, budowę planu, akapitu i przypisu.	TMaK_W01 TMaK_W20 TMaK_U02 TMaK_K01 TMaK_K04
13.	Poznanie teologiczne			N		30	2	Historyczne koncepcje teologii, natura teologii, źródła teologii, rozwój dogmatów, metody. Opinie teologiczne m.in. Grzegorza z Nazjanzu, Abelarda, Bonawentury, Rahnera, Cano, Newmana, Danielou,	TMaK_W04 TMaK_U01 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K03

								Kaspera, Rosato, Balthasara. Rozwój koncepcji teologicznych: przedchrześcijańskie, Nowego Testamentu, patrystyczna, scholastyczna, pozytywno-kontrowersyjna, historyczno-kontrowersyjna. Elementy składowe natury teologii: przedmiot, język, wymiary i zadania. Miejsca teologiczne: Pismo Święte, Tradycja, zmysł wiary, Magisterium. Definicja i ewolucja dogmatu: modele i przykłady. Metody uprawiania teologii: dogmatyczna, historyczna, egzystencjalne. Klasyfikacja nauk teologicznych.	TMaK_K04 TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K07 TMaK_K08 TMaK_K09 TMaK_K10
14.	Muzyka kościelna	H				165	12	Celem nauczania przedmiotu muzyka kościelna jest dobre wykształcenie duchownego w dziedzinie śpiewu kościelnego. 1. Podstawowe zasady muzyki. 2. Historia, teoria i śpiew chóru gregoriańskiego. 3. Tradycyjne polskie pieśni kościelne. 4. Śpiewy liturgiczne należące do kapłana.	TMaK_W19 TMaK_U03 TMaK_K01 TMaK_K03 TMaK_K09 TMaK_K10
15.	Emisja głosu	H				60	4	Zajęcia praktyczne z emisji głosu – przygotowanie instrumentu do pracy.	TMaK_W16 TMaK_U16 TMaK_K01 TMaK_K09 TnMaK_W11 TnMaK_U08 TnMaK_K03
16.	Wprowadzenie do teologii duchowości			N		45	2	Celem tych zajęć, skorelowanych z wykładem, jest zapoznanie studentów teologii z ważnymi, wybranymi tekstami z dziedziny teologii duchowości. Punktem wyjścia jest tu refleksja nad	TMaK_W19 TMaK_U07 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K06

								powołaniem, zwłaszcza kapłańskim, jego teologią, naturą, znaczeniem i przeżywaniem. Wśród analizowanych dzieł znajduje się na pierwszym miejscu <i>Biblia</i> , dalej <i>Wyznania</i> św. Augustyna, <i>Dar i tajemnica</i> św. Jana Pawła II, <i>Dziennik duchowy</i> św. Jana XXIII. Seminarzyści nabywają i ćwiczą umiejętności analityczne oraz zdolność aplikowania zdobytej wiedzy do sytuacji współczesnego kapłana i świata.	TMaK_K08 TkMaK_W01 TkMaK_W02 TkMaK_W03 TkMaK_W04 TkMaK_U02 TkMaK_U05 TkMaK_K02 TkMaK_K03
17.	Język łaciński					180	13	Osiągnięcie odpowiedniego poziomu języka starożytnego.	TMaK_W03 TMaK_U04 TMaK_U19 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K09
18.	Język nowożytny		W			180	13	Osiągnięcie odpowiedniego poziomu znajomości języka nowożytnego.	TMaK_W16 TMaK_U04 TMaK_U17 TMaK_U18 TMaK_U20 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K09
19.	Język hebrajski					15	1	Osiągnięcie ogólnej orientacji w podstawowym poziomie języka hebrajskiego.	TMaK_W03 TMaK_U04 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K09
20.	Wychowanie fizyczne					60	0	-	-

21.	Metafizyka	H				60	7	Znaczenie filozofii i metafizyki dla teologii. Historia metafizyki od starożytności do czasów współczesnych. Krytyka, ugruntowanie i metoda metafizyki. Podstawowe elementy metafizyki. Filozofia Boga jako ukoronowanie metafizyki.	TMaK_W09 TMaK_U16 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K05
22.	Filozofia człowieka	H				60	6	1. Podstawowa klasyfikacja: filozofia człowieka i antropologia filozoficzna – przedmiot i metoda. 2. Metafizyczna wykładnia greckiej definicji człowieka: zoon logon echon. 3. Personalizm jako filozofia osoby – jej historia i spory o rozumienie osoby. 4. Zagadnienia szczegółowe filozofii człowieka i współczesnej antropologii filozoficznej.	TMaK_W09 TMaK_U09 TMaK_K01 TMaK_K05 TMaK_K06
23.	Logika	H				30	3	1. Wychodzimy od analizy języka naturalnego, kategorii semantycznych wyrażeń tego języka, a po zidentyfikowaniu spójników logicznych i wprowadzeniu pojęcia zdania w sensie logicznym, przedstawiamy elementy Klasycznego Rachunku Zdań w postaci na współformalnej. 2. Podajemy technikę dowodzenia tez tego rachunku i wprowadzamy pojęcia semantyczne (tautologia, wynikanie logiczne). 3. Następnie przedstawiamy podstawy intuicyjnej teorii zbiorów, którą wykorzystujemy do prezentacji elementów logicznej teorii nazw; logicznej teorii definicji; oraz logicznej teorii pytań.	TMaK_W09 TMaK_U16 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K03 TMaK_K04

24.	Filozofia poznania	H				30	3	Tematyka wykładu dotyczy kluczowych problemów z zakresu teorii poznania, związanych z poglądami wielkich klasyków filozofii starożytnej, średniowiecznej, nowożytnej oraz współczesnej. W ramach wykładu są omawiane podstawowe poglądy związane z możliwością poznania: świata zewnętrznego, samego siebie, drugiego człowieka, świata wartości oraz związku pomiędzy poznaniem a językiem. Ważnym zagadnieniem poruszonym podczas wykładu jest hermeneutyka filozoficzna, oraz współczesne rozumienie prawdy, czyli tzw. postprawda.	TMaK_W09 TMaK_U09 TMaK_K01 TMaK_K05 TMaK_K06
25.	Metodologia nauk	H				30	3	Celem tych wykładów jest zapoznanie studentów z pojęciem metody naukowej oraz jej różnymi koncepcjami zarówno w ujęciu historycznym, jak i współczesnym. W trakcie zajęć omawiane są, po pierwsze, aspekty logiczne różnego typu rozumowań i metody naukowej. W tym celu analizie poddawane są liczne przykłady rozumowań. Następnie przedstawia się pozalogiczne uwarunkowania metody naukowej związane z naturą podmiotu poznającego i z jego ograniczeniami poznawczymi. Zaprezentowana zostaje również pokrótce ewolucja pojęcia metody naukowej od Arystotelesa i św. Tomasza po czasy współczesne. W całym wykładzie analizy logiczne i filozoficzne odnoszone są praktycznie do rozumienia teologii jako nauki.	TMaK_W01 TMaK_U02 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K04 TMaK_K05

26.	Filozofia religii	H				30	4	<p>1. Zagadnienie redukcjonizmu w badaniach nad religią.</p> <p>2. Fenomenologia religii jako odpowiedź na redukcjonizm w badaniach nad religią.</p> <p>3. Typologia religii: religia kosmiczna, religia mistyczna, religia profetyczna.</p> <p>4. Zagadnienie języka religijnego: weryfikacja i falsyfikacja w teologii oraz symbol w religii.</p>	<p>TMaK_W09</p> <p>TMaK_U09</p> <p>TMaK_K01</p> <p>TMaK_K05</p> <p>TMaK_K06</p>
27.	Filozofia moralna (etyka filozoficzna)	H				30	3	<p>Podstawowe zagadnienia z dziedziny etyki oraz z koncepcje etyczne (również w kontekście historycznym). Zadania, cele, funkcje i znaczenie etyki w życiu człowieka. Systematyczny wykład etyki w ujęciu tomistyczno-fenomenologicznym.</p>	<p>TMaK_W09</p> <p>TMaK_U09</p> <p>TMaK_K01</p> <p>TMaK_K05</p> <p>TMaK_K06</p>
28.	Psychologia religii	S				30	2	<p>1. Interpretacja religijności człowieka w głównych kierunkach psychologicznych.</p> <p>2. Uwarunkowania i rozwój religijności człowieka.</p> <p>3. Typologia postaw religijnych i ich związek z osobowością.</p> <p>4. Funkcje religii w osobowości człowieka.</p> <p>5. Egzystencjalne korelaty religijności.</p>	<p>TMaK_W10</p> <p>TMaK_U06</p> <p>TMaK_U03</p> <p>TMaK_K01</p> <p>TMaK_K02</p> <p>TMaK_K03</p> <p>TMaK_K04</p> <p>TnMaK_W05</p> <p>TnMaK_U02</p> <p>TnMaK_K02</p>
29.	Religiologia	H				30	2	<p>We współczesnym świecie podstawowa znajomość wielkich religii świata jest niezbędna dla każdego kandydata do kapłaństwa. Dlatego religiologia dla alumnów seminarium podejmuje najważniejsze zagadnień religiologiczne. Wykład prezentuje najpierw temat natury religii jako fenomenu ogólnoludzkiego,</p>	<p>TMaK_W18</p> <p>TMaK_U03</p> <p>TMaK_K01</p> <p>TMaK_K02</p> <p>TMaK_K05</p> <p>TMaK_K06</p>

								następnie ukazuje największe religie świata w aspekcie ich rozwoju historycznego i dogmatycznego, uniwersalizm i oryginalność chrześcijaństwa, wybrane zagadnienia z problematyki sekt i statystyki religii oraz miejsce poszczególnych religii w nauczaniu Kościoła, ich status teologiczny, możliwości i granice dialogu.	
30.	Język grecki					15	1	Osiągnięcie ogólnej orientacji w podstawowym poziomie języka greckiego.	TMaK_W03 TMaK_U04 TMaK_U19 TMaK_K01 TMaK_K05 TMaK_K09
31.	Przedmiot fakultatywny (2 z 7) <i>Chór (15 godzin)*</i> <i>Filozofia poznania</i> <i>Filozofia Boga</i> <i>Język grecki</i> <i>Filozofia przyrody</i> <i>Wiara a nauka</i> <i>Historia sztuki</i>		W			60*	4	Chór Zajęcia praktyczne z muzyki kościelnej. Filozofia poznania Pogłębienie zagadnień filozofii poznania. Filozofia Boga Pojmowanie Boga w starożytności. Dialog filozofii i chrześcijaństwa na terenie teodycei. Średniowieczna i nowożytna filozofia Boga. Najważniejsi filozofowie ateści oraz odpowiedź na ich krytykę. Język grecki Pogłębienie znajomości praktycznej języka greckiego – poziom zaawansowany. Filozofia przyrody Podstawowe zagadnienia z filozofii przyrody zarówno w ujęciu historycznym jak i problemowym: filozofia biologii, filozofia fizyki, sztuczna inteligencja.	TMaK_W07 TMaK_W17 TMaK_U01 TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K07 TMaK_K08 TMaK_K09 TMaK_K10

Wiara a nauka

Celem tych zajęć jest zapoznanie studentów ze złożonym problemem relacji między nauką a wiarą i teologią. Zagadnienie to omawiane jest z różnych punktów widzenia. Po pierwsze, analizowane są historyczne przykłady takich relacji, np. sprawa Galileusza, teoria ewolucji, problem początku świata, itp. Po drugie, prezentowane są i analizowane w tym kontekście liczne wypowiedzi Magisterium Kościoła, w szczególności po Soborze Watykańskim II. W końcu zagadnienie to zostaje poddane systematycznej analizie teoretycznej z punktu widzenia teorii poznania i metodologii w celu wyciągnięcia częściowych ogólnych wniosków. Oprócz słuchania wykładów, studenci przygotowują własne indywidualne (lub w grupach) prezentacje multimedialne na wybrany temat z zakresu relacji nauka – wiara i poddają je dyskusji w ramach zajęć. Prezentacje te polegają ocenie.

Historia sztuki

Sztuka starożytna.
Sztuka bizantyńska.
Sztuka karolińska.
Sztuka romańska.
Sztuka gotycka.
Sztuka renesansowa.
Sztuka barokowa.
Sztuka nowoczesna.
Ikonografia trynitarna.
Ikonografia angelologiczna.
Ikonografia maryjna.

								Ikonomia hagiograficzna. Symbolika chrześcijańska.	
32.	Teologia fundamentalna – chrystologia			N		45	3	Wiarygodność chrześcijańskiego Objawienia w kontekście filozofii, religii niechrześcijańskich, historii. 1. Teologia fundamentalna jako dyscyplina teologiczna; 2. Ateizm – droga negacji Boga; 3. Filozoficzne drogi afirmacji Boga; 4. Bóg a zło; 5. Fenomen religii; 6. Religie świata; 7. Chrześcijaństwo wobec innych religii; 8. Krytyka chrześcijańskiej koncepcji Objawienia i wiary; 9. Jezus w ujęciu akatolickim; 10. Możliwość dotarcia do historii Jezusa; 11. Jezus w świetle swej nauki i czynów; 12. U źródeł wiary Kościoła.	TMaK_W06 TMaK_W13 TMaK_U02 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K08
33.	Teologia fundamentalna – eklezjologia			N		45	3	Wiadomości przekazywane są (30 godzin na semestr) w oparciu o treść podręcznika A. Napiórkowski, Bosko-ludzka wspólnota. Podstawy katolickiej eklezjologii integralnej, Kraków 2010, WAM, a także czwartego tomu teologii fundamentalnej pt. „Kościół Chrystusowy” (Kraków 2003). Istotnym uzupełnieniem są ćwiczenia w małych grupach (15 godzin na semestr). W przekazie wskazanych treści obowiązuje założona na początku (i przedstawiona studentom) chronologia tematyczna całości planowanej treści. Najpierw jest metodologiczne wprowadzenie dotyczące miejsca eklezjologii	TMaK_W06 TMaK_U02 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K08

								<p>w całości wykładu teologii fundamentalnej. Istotne jest semantyczne wyjaśnienie terminów związanych z Kościołem (qahalJahwe, ecclesia, kościół, Kościół). Przedstawiona zostaje także historia rozwoju refleksji eklezjologicznej w Kościele, z zaakcentowaniem myśli patrystycznej, eklezjologii instytucjonalnej, problemu koncyliaryzmu, prymatu (Vaticanum I), odnowy eklezjologii od pocz. XIX wieku z jej uwieńczeniem na Vaticanum II. W wykładzie o naturze Kościoła wskazuje się na jego biblijne podstawy, działanie Jezusa Chrystusa (głoszenie nauki o Królestwie Bożym, wybór Dwunastu z Piotrem, Ostatnia Wieczerza i Pascha i wydarzenie zesłania Ducha Świętego). W wykładzie treści związanych ze znamionami Kościoła podawane jest znaczenie teologiczne każdego z nich, jego zakorzenienie skrypturystyczne, jego rozumienie w dziejach Kościoła, pojmowanie dzisiaj z wyraźnym nachyleniem ekumeniczno-misyjnym. Finalną treścią jest mariologia Vaticanum II, związana ściśle z nauką o Kościele Vaticanum II (por. LG 52–69).</p>	
34.	Teologia moralna			N		240	17	<p>Boży zamysł względem człowieka i rodziny; etyka seksualna; wybrane elementy bioetyki. Studium konkretnych kazusów z teologii małżeństwa w oparciu o najnowszą literaturę. Historia teologii moralnej; człowiek przedmiotem moralności:</p>	<p>TMaK_W06 TMaK_U13 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K08</p>

							<p>antropologia katolicka; człowiek podmiotem moralności: czyn ludzki; prawo moralne; norma moralna; sumienie; grzech; wybrane zagadnienia „nowej teologii moralnej”.</p> <p>Podmiotowy aspekt moralności katolickiej (działanie moralne, cnoty i wady, grzech, sumienie); przedmiotowy wymiar moralności katolickiej (łaska, prawo moralne, Kościół); metodologia t. moralnej (definicja, przedmiot formalny i materialny, relacje do innych dziedzin poznania, metoda), moralność objawiona (4 główne tematy i 8 kryteriów metodologicznych), antropologia moralna – wybrane zagadnienia (Bóg jako źródło i cel moralności, człowiek – jako podmiot moralny, zarys historii teologii moralnej (patrystyka, średniowiecze, czasy nowożytne, współczesność). Treścią wykładu jest omówienie jednego z wymiarów moralności szczegółowej, którą stanowią cnoty teologalne, będące nadprzyrodzonym uzdolnieniem duchowym udzielanym człowiekowi wraz z łaską uświęcającą i nadające dynamizm życiu moralnemu w odniesieniu do Boga jak również rodzące konsekwencje społeczne w relacjach z innymi ludźmi. W pierwszej części omówiona jest ogólna natura cnoty jako habitualnej i trwałej sprawności ludzkich władz do spełniania czynów dobrych w określonej dziedzinie ludzkiego życia.</p>	
--	--	--	--	--	--	--	---	--

								W dalszej części wykład obejmuje trzy cnoty: wiarę, nadzieję i miłość oraz powiązaną z nimi cnotę pobożności. Prezentuje ich biblijne fundamenty, naturę poszczególnych cnót, jak też powinności moralne z nich wypływające oraz grzechy im przeciwne.	
35.	Dogmatyka – trynitologia			N		45	3	<ol style="list-style-type: none"> 1. Podstawowe pojęcia z zakresu teologii dogmatycznej w tym dogmatu wiary. 2. Dane biblijne dotyczące nauki o Bogu jedynym i trójosobowym. 3. Rozwój dogmatu trynitarnego. 4. Nauka Kościoła o troistości i jedyności Boga. 5. Egzystencjalne znaczenie nauki o Trójjedynym. 6. Miłość istotą Boga. 7. Opatrzność Boża. 8. Przeznaczenie. 9. Zagadnienia praktyczne związane z teologią trynitarną. 	<p>TMaK_W06 TMaK_U02 TMaK_K02</p>
36.	Dogmatyka – trynitologia/protologia			N		45	3	<p>Zajęcia z protologii obejmują istotne treści chrześcijańskiej wiary w stworzenie zawarte w przepowiadaniu i teologii wybranych autorów. Chodzi w nich o uporządkowanie zagadnień terminologicznych oraz o uwypuklenie, jakie najważniejsze tematy z zakresu teologii stworzenia absorbowały uznane w historii dogmatu autorytety.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Psalm 136 – wyraz judaistycznej świadomości stworzenia. 2. Niektóre aspekty protologii mezopotamskiej. 3. Biblijna wiara w Boga stwarzającego w konfrontacji z babilońską opowieścią o stworzeniu. 	<p>TMaK_W06 TMaK_U02 TMaK_K02</p>

							<p>4. Ireneusz z Lyonu, Grzech. Adversushaereses [Bóg w Ciele i Krwi. Wybór i opracowanie Hans Urs von Balthasar tł. W. Myszor, Kraków 2001, s. 84–86, 87–89].</p> <p>5. Ireneusz z Lyonu, Stworzenie. Adversushaereses, [Bóg w Ciele i Krwi. Wybór i opracowanie Hans Urs von Balthasar, tł. W. Myszor, Kraków 2001, s. 82–84].</p> <p>6. Dionizy – Areopagita, Byt i jego wzorce, Imiona Boskie, tłum. M. Dzielska, [w:] Pisma teologiczne, Kraków 1997, s. 111, 113, 115–116, 120–122.</p> <p>7. Grzegorz z Nyssy, Człowiek jako obraz Boga, Wielka Katecheza, tłum. W. Kania, Warszawa 1974, s. 135–141.</p> <p>8. Grzegorz z Nyssy, O stworzeniu człowieka. [w:] Antologia literatury patrystycznej, t. II, Warszawa 1982, s. 307–310.</p> <p>9. Grzegorz z Nazjanzu, Mowa 38, Na Boże Narodzenie, [w:] Mowy wybrane, Warszawa 1967, s. 420–422.</p> <p>10. Bazyli Wielki, Zło i jego istnienie, [w] Bóg i zło. Pisma Bazylego Wielkiego, Grzegorza z Nyssy i Jana Chryzostoma, Kraków 2004, s. 45–48.</p> <p>11. Bazyli Wielki, Szatan i jego działanie, [w] Bóg i zło. Pisma Bazylego Wielkiego, Grzegorza z Nyssy i Jana Chryzostoma, Kraków 2004, s. 48–51.</p> <p>12. Bernard z Clairvaux, O łasce i wolnej woli, przeł. Władysław Pelc, Paryż 1988.</p> <p>13. Bonawentura, Breviliquium. O stworzeniach świata,</p>	
--	--	--	--	--	--	--	---	--

							<p>[w:] Wszystko to ze zdziwienia. Antologia tekstów filozoficznych z XIII wieku. Wybór, opracowanie i wstęp Krystyna Krauze-Błachowicz, Warszawa 2002, s. 113–114.</p> <p>14. Franciszek z Asyżu, Pieśń słoneczna albo pochwała stworzeń, Źródła Franciszkańskie, Kraków 2005, s. 347–49.</p> <p>15. Konsekwencje wiary w stworzenie.</p>		
37.	Egzegeza Nowego Testamentu			N		165	10	<p>Ogólna charakterystyka Ewangelii Synoptycznych w relacji do Ewangelii Janowej, zawartość źródła Q.</p> <p>Ewangelia Markowa: powstanie i rzymski koloryt, prezentacja działalności Jezusa od Galilei aż do Męki w Jerozolimie, nadzwyczajna moc Jezusa widoczna zwłaszcza w zwycięstwie nad złymi duchami. Podstawowe cechy Ewangelii Mateuszowej: odwoływanie się do tekstów Starego Testamentu, Jezus jako nowy Mojżesz i jego nauczanie ujęte w 5 zbiorach mów.</p> <p>Ewangelia według św. Łukasza: motyw miłosierdzia, opcja na rzecz ubogich.</p>	<p>TMaK_W05 TMaK_U02 TMaK_K05</p>
38.	Egzegeza Starego Testamentu			N		180	12	<p>Autorstwo Pięcioksięgu, starsze i nowsze szkoły krytyczne o powstaniu Pięcioksięgu. Struktura księgi Rodzaju, treść teologiczna prehistorii biblijnej, historia i teologia tradycji Patriarchów; wyjście Izraela z Egiptu i Przymierze Synajskie, sylwetka przywódcy Izraela – Mojżesza; treści etyczne Kodeksu Kapłańskiego; obraz Izraela jako</p>	<p>TMaK_W05 TMaK_U02 TMaK_K05</p>

								Ludu Bożego wędrującego po pustyni (Księga Liczb); teologia Deuteronomium. Na ćwiczeniach analizowane są pod względem formy literackiej, gatunku, kontekstu wybrane teksty z ksiąg Pięcioksięgu.	
39.	Patrologia			N		90	6	Zapoznanie się z poglądami teologicznymi pisarzy starożytności chrześcijańskiej od IV wieku do VII ze szczególnym uwzględnieniem Ojców Kapadockich, św. Ambrożego, św. Augustyna, Grzegorza Wielkiego oraz Soborów od Konstantynopolańskiego I w 381 r. do Soboru Nicejskiego II w 787 r.	TMaK_W03 TMaK_U09 TMaK_K02 TMaK_K06
40.	Katolicka nauka społeczna	S				90	6	Zapoznanie ze społecznym nauczaniem Kościoła, które rozwijało się stopniowo, a w minionym stuleciu nabrało szczególnego tempa i znaczenia. Pojęcie, terminologia, metoda. Źródła biblijne katolickiej nauki społecznej. Moc wiążąca, niezmiennosc i rozwojowosc nauki. Historyczny wymiar nauczania społecznego. Chrześcijańska wizja człowieka w społeczeństwie (człowiek istotą społeczną, godność i wartość osoby ludzkiej, prawa i obowiązki osoby ludzkiej). Podstawowe zasady życia społecznego. Społeczny wymiar życia rodzinnego, politycznego, ekonomicznego i kulturowego. Zagadnienie ochrony środowiska naturalnego i troska o pokój w świecie. Apostolat społeczny.	TMaK_W11 TMaK_U15 TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K07 TkMaK_W04 TkMaK_W05 TkMaK_U05 TkMaK_K02 TkMaK_K03 TkMaK_K04

41.	Prawo kanoniczne	S				120	10	Nauczycielskie zadanie Kościoła. Uświęcające zadanie Kościoła. Dobra materialne. Prawo karne. Procesy.	TMaK_W02 TMaK_W09 TMaK_U13 TMaK_K04 TMaK_K05 TMaK_K06 TkMaK_W04 TkMaK_U04 TkMaK_U05 TkMaK_K04
42.	Teologia duchowości – historia			N		30	2	Przedmiotem wykładu jest historia duchowości Kościoła katolickiego z punktu widzenia najważniejszych zjawisk, postaci, szkół i nurtów duchowości oraz kluczowych dla danego okresu dominant. Zakres obejmuje cztery główne epoki tj. duchowość biblijną i patrystyczną, następnie średniowieczną ze szczególnym uwzględnieniem zakonów, dalej – nowożytną zorganizowaną wokół szkół „narodowych” – hiszpańskiej, włoskiej, francuskiej oraz polskiej, wreszcie – duchowość współczesną od wieku XIX po XXI. Celem wykładu jest nabycie ogólnej, właściwej orientacji w ważnych zjawiskach duchowych, ale przede wszystkim właściwe rozumienie ich założeń, przebiegu i owoców, co pozwala odnosić je do zjawisk nam współczesnych.	TMaK_W19 TMaK_U07 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K08 TkMaK_W01 TkMaK_W02 TkMaK_W03 TkMaK_W04 TkMaK_U02 TkMaK_U05 TkMaK_K02 TkMaK_K03
43.	Seminarium naukowe		W	N		210	14	Przygotowanie pracy dyplomowej.	TMaK_W01 TMaK_W04 TMaK_W15 TMaK_U02 TMaK_U05

									TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K04 TMaK_K06 TMaK_K08
44.	Dogmatyka – sakramentologia			N		60	4	<p>Sakramentologia to systematyczna refleksja teologiczna nad sakramentami. W pojęciu sakramentologii zawiera się nie sama tylko nauka o sakramentach w ogólności i o poszczególnych sakramentach; obejmuje ona również teoriopoznawcze zagadnienie relacji dogmatycznej refleksji nad sakramentami do ich miejsca w pozostałych dyscyplinach teologicznych. Zajmuje się ona nadto umiejscowieniem tej tematyki w całości dogmatyki. Sakramentologia stawia następujące pytania: z jakiej racji rzeczywistości należące do tego świata mogą wskazywać na Boże zbawienie i służyć za jego pośrednictwa?; jakie znaczenie mają czynności symboliczne w kontaktach międzyludzkich i na czym polega ich działanie? Sakramentologia dogmatyczna w oparciu o źródła wiary chrześcijańskiej i ich własną historię, ukazuje sakramenty jako konkretne, związane z sytuacją, sposoby realizacji powszechnego sakramentu Kościoła oraz odnosi je do teraźniejszości. Systematyczna nauka o sakramentach dotyczy najpierw sakramentów w ogólności następnie szczegółowej analizy wszystkich sakramentów.</p>	TMaK_W06 TMaK_U02 TMaK_K02 TMaK_K06

							<p>Omawiana jest historia sakramentologii ze szczególnym uwzględnieniem rozumienia słów mysterion-sacramentum, następnie początki i rozwój teologii sakramentów od Pisma św. poprzez patrystykę, scholastykę, reformację i Trydent, aż po rozwinięcia współczesne. Ponadto analizowany jest problem pochodzenia, ustanowienia i określenia liczby sakramentów. Także kwestie szczegółowe jak: zasada ex opere operato, szafarz i podmiot sakramentów, sprawczość sakramentów, sposób skuteczności, skutki sakramentów.</p> <p>Ćwiczenia w oparciu o lekturę i analizę tekstów dotyczących sakramentologii fundamentalnej i szczegółowej.</p> <p>Kwestie fundamentalne: pojęcie mysterion, sakramentalne podstawy egzystencji chrześcijańskiej, Chrystus – Prasadakrament.</p> <p>Kwestie szczegółowe: Chrzest a anonimowe chrześcijaństwo, kolejność udzielania sakramentów wtajemniczenia, modele klasyfikacji sakramentów, charyzmaty i sakramenty, zagadnienie transsubstancjacji, kapłaństwo kobiet, rozdział VIII Amorislaetitia.</p>		
45.	Dogmatyka – mariologia			N		45	3	<ol style="list-style-type: none"> 1. Związek dogmatów z pobożnością. 2. Ikonografia maryjna. 3. Najważniejsze dokumenty Kościoła o Maryi. 4. Objawienia maryjne. 5. Maryja w innych religiach. 	<p>TMaK_W06 TMaK_U02 TMaK_K02 TMaK_K06</p>

								6. Dogmaty maryjne. 7. Propozycje nowego dogmatu.	
46.	Dogmatyka – chrystologia			N		45	4	<p>Chrystologia jest centralnym traktatem teologii dogmatycznej na ile umożliwi ona refleksję nad własną tajemnicą Boga swoistą dla chrześcijaństwa. Chrystologia składa się z dwóch zasadniczych części: teologicznej nauki o osobie Jezusa, który jest Chrystusem (chrystologia) oraz teologicznej nauki o zbawieniu (soteriologia). Jako taka jest chrystologia konstytutywna dla chrześcijańskiej nauki o Bogu.</p> <p>Elementy chrystologii fundamentalnej: chrystologia i teologia; Chrystus filozofów, LebenJesuForschung jako kwestia dogmatyczna. Chrystologia biblijna: ciągłość idei mesjańskiej pomiędzy zapowiedzią i wypełnieniem. Chrystologia historyczna w swojej dynamice: zarys historii dogmatu chrystologicznego, chrystologia średniowieczna i nowożytna. Hermenutyka nauczania Magisterium o Chrystusie. Chrystologiczna analityka pojęć: osoba i natura, unio hypostatica i wymiana orzeczników. Chrystologia jako integralna część soteriologii: modele soteriologiczne. Chrystologiczne quaestionesdisputatae: wiedza i świadomość Jezusa; zagadnienie osoby i podmiotu w chrystologii; chrystologia a pluralizm teologiczny i religijny. Chrystologia i metafizyka: Chrystus i tajemnica bytu.</p>	<p>TMaK_W06 TMaK_U02 TMaK_K02 TMaK_K06</p>

47.	Dogmatyka – charytologia			N		30	2	<p>Łaska jest pojęciem, które ujmuje syntetycznie całość relacji zachodzących między Bogiem i człowiekiem. W swej treści łaska oznacza w Piśmie Świętym przede wszystkim życzliwą postawę i działanie Boga względem ludzi. Innymi słowy jest to skrót wyrażający miłość Boga do ludzi. W dziejach chrześcijańskiej teologii dla tego łaskawego działania Boga znajdowano różne miejsca w całym systemie dogmatyki, odpowiednio do zajmowanej orientacji. W patrystyce Kościoła Wschodniego temat łaski stanowi część szeroko rozbudowanej nauki o zbawieniu. Na Zachodzie łaska staje się od czasów Augustyna odizolowaną rzeczywistością istniejącą wewnątrz człowieka. Łaska rozumiana jako pełne miłości działanie Boga dla zbawienia ludzi stanowi ogólną perspektywę wszystkich traktatów teologicznych.</p> <p>Ćwiczenia:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wykład z traktatu o łasce, - biblijne rozumienie łaski, - historyczne etapy rozumienia łaski, - obecny stan nauki o łasce, - łaska uświęcająca i przebóstwienie, - łaska jako wydarzenie trynitarnie, - elementy pneumatologii. 	<p>TMaK_W06 TMaK_U02 TMaK_K02 TMaK_K06</p>
48.	Teologia pastoralna			N		150	12	<p>1. Specyfika teologii pastoralnej (praktycznej) w porównaniu do innych dyscyplin teologicznych. Zarys historii teologii pastoralnej, przegląd koncepcji i nurtów.</p>	<p>TMaK_W08 TMaK_W12 TMaK_U15 TMaK_K02</p>

							<p>2. Dawne i współczesne definicje duszpasterstwa. Specyfika tej działalności i generalne zasady duszpasterstwa.</p> <p>3. Teologia znaków czasu a współczesne wyzwania duszpasterskie.</p> <p>4. Podstawy teologiczne duszpasterstwa ogólnego, jego dawne i współczesne formy.</p> <p>5. Podstawy teologiczne duszpasterstwa specjalistycznego i jego poza teologiczne uwarunkowania, ze szczególnym uwzględnieniem adresatów tych działań.</p> <p>6. Zadania pastoralne wobec osób żyjących w związkach niesakramentalnych.</p> <p>7. Aktywna komunikacja jako narzędzie pracy duszpasterskiej.</p> <p>8. Elementy diagnozy pastoralnej i zasady planowania działań duszpasterskich.</p> <p>9. Przedmiot, podmiot, cel i podstawowe założenia teologii pastoralnej jako dyscypliny teologicznej.</p> <p>10. Metodologia teologii pastoralnej.</p> <p>11. Psychologia, socjologia i pedagogika w służbie teologii pastoralnej.</p> <p>12. Ewangelizacja, duszpasterstwo i nowa ewangelizacja – specyfika procesów.</p> <p>13. Duszpasterstwo jako podstawowa funkcja wspólnoty Kościoła.</p> <p>14. Duszpasterskie zadania osób duchownych i laikatu.</p>	<p>TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K08 TkMaK_W01 TkMaK_W02 TkMaK_W03 TkMaK_W04 TkMaK_W05 TkMaK_U01 TkMaK_U02 TkMaK_U03 TkMaK_U04 TkMaK_U05 TkMaK_K01 TkMaK_K02 TkMaK_K03 TkMaK_K04 TkMaK_K05</p>
--	--	--	--	--	--	--	---	--

							<p>15. Specyfika współczesnego środowiska polskiego Kościoła jako przestrzeni duszpasterskiej.</p> <p>16. Formacja duszpasterzy jako kluczowy czynnik przysposabiający do realizowania zadań duszpasterskich.</p> <p>Ukazanie specyfiki teologii pastoralnej jako nauki teologicznej. Docenienie znaczenia naukowej-teologicznej refleksji nad wszelkimi formami działalności w Kościele. Ma zachęcić do samodzielnej krytycznej refleksji nad działalnością duszpasterską i apostołską oraz wyposażyć w narzędzia niezbędne do przeprowadzenia takiej refleksji.</p>		
49.	Katechetyka fundamentalna			N		30	2	<p>W czasie zajęć studenci są rozumieniem katechetyki jako nauki teologicznej, jej definicją, koncepcjami, historią, rozwojem kierunków katechetycznych, naturą, formami, celami i wymiarami katechezy oraz głównymi dokumentami katechetycznymi Kościoła, zapoznawani są ze źródłami katechezy (DOK 94–118), wielowarstwowością treści katechezy, z zasadami kierującymi doborem treści w katechezie a także funkcja Biblii i liturgii oraz ludzkiego doświadczenia w katechezie.</p>	<p>TMaK_W08 TMAK_U14 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K03 TMaK_K04 TnMaK_W01 TnMaK_W02 TnMaK_W03 TnMaK_W04 TnMaK_W05 TnMaK_W06 TnMaK_W07 TnMaK_W08 TnMaK_U01 TnMaK_U02 TnMaK_U03 TnMaK_U04 TnMaK_K01 TnMaK_K02</p>

									TnMaK_K03 TnMaK_K04 TnMaK_K05 TnMaK_K06 TnMaK_K07
50.	Katechetyka i dydaktyka			N		45	3	<p>1. Ukazanie celów katechezy, metod i środków dydaktycznych w ramach nauczania religii w szkole.</p> <p>2. Przybliżenie rozwoju psychofizycznego i religijnego dzieci w wieku przedszkolnym i szkolnym oraz form dostosowania do niego przekazywanych treści w ramach lekcji religii.</p> <p>3. Uwarunkowania katechezy młodzieży od strony rozwoju psychofizycznego i religijnego. Wychowanie do wiary osobowej.</p> <p>4. Wychowanie do życia w Kościele i pełnienia ról społecznych.</p>	TMaK_W08 TMaK_U14 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K03 TMaK_K04 TnMaK_W01 TnMaK_W02 TnMaK_W03 TnMaK_W04 TnMaK_W05 TnMaK_W06 TnMaK_W07 TnMaK_W08 TnMaK_U06 TnMaK_U07 TnMaK_U08 TnMaK_U09 TnMaK_U10 TnMaK_K01 TnMaK_K02 TnMaK_K03 TnMaK_K04 TnMaK_K05 TnMaK_K06 TnMaK_K07
51.	Homiletyka – historia kaznodziejstwa			N		30	2	<p>1. Homiletyka zapoznając z historią kaznodziejstwa, teologią przepowiadania, elementami konstytutywnymi kaznodziejstwa,</p>	TMaK_W08 TMaK_U16 TMaK_K02

językiem, stylem i kompozycją wypowiedzi kaznodziejskiej oraz ukazując różne typy kaznodziejskiego przepowiadania, przygotowuje studentów – kleryków do posługi głoszenia słowa Bożego w Kościele.

2. Homiletyka, od gr. *homilein* przebywać z kimś, wygłaszać mowę to dział teologii pastoralnej, zajmujący się teorią i praktyką kaznodziejstwa, zwł. homilii. Pierwszą teorię homiletyki opracował św. Augustyn w *De doctrina christiana*. Jakkolwiek w posłudze głoszenia Słowa Bożego homiletyka korzysta z dorobku retoryki, nie jest tylko wymową kościelną (*rhetorica sacra*), lecz jest przede wszystkim teologią przepowiadania. Do współczesnego ujęcia homiletyki przyczyniła się odnowa biblijno-liturgiczna oraz protest. Teologia słowa Bożego, traktująca kazanie jako wydarzenie zbawcze.

3. Wykłady z homiletyki obejmują homiletykę fundamentalną, szczegółową, materialną, formalną i historię kaznodziejstwa. Homiletyka fundamentalna zajmuje się istotą i zadaniami przepowiadania. Z kolei homiletyka szczegółowa zajmuje się zadaniem kaznodziejstwa, jego dydaktyką, a także typologią kazania; stawia ona przed przepowiadaniem zadanie budzenia i formowania wiary u słuchacza, ułatwienie mu nawiązania dialogu ze zbawcą prawdą dzięki należytej budowie, retorycznej prezentacji treści oraz

TMaK_K05
TkMaK_W01
TkMaK_U02
TkMaK_U03
TkMaK_K02
TkMaK_K05

							<p>dialogowi (dzielenie się słowem). Homiletyka materialna zajmuje się doktrynalnym i antropologicznym tworzywem kazania oraz sposobami wykorzystania go i aktualizacji, widząc jedyne źródło i treść przepowiadania w osobie Jezusa Chrystusa i jego dziele zbawczym, korzysta z inspiracji teologicznych, wpływając zarazem (zwł. w kazaniach katechizmowych) na aktualizację życiową teologii.</p> <p>4. Tworzywo doktrynalne znajduje homiletyka przede wszystkim w Biblii, będącej sposobem obecności Jezusa Chrystusa (KL 7), rozpatrywanej w świetle orzeczeń nauczycielskiego urzędu Kościoła, współczesnej egzegezy, a także w liturgii oraz teologii. Tworzywo antropologiczne dla homiletyki stanowią egzystencjalne problemy człowieka; łącznie z tworzywem doktrynalnym buduje treść homilii, wyrastającą z napięcia między kerygmatem a sytuacją życiową słuchaczy, prowadząc metodą dialogu kaznodziejskiego do zbawczego spotkania człowieka z Bogiem. W celu pogłębienia go homiletyka sięga także do szerokiego kontekstu nauk humanistycznych i literatury. Podstawowym celem jest głoszenie Chrystusa (pełnia objawienia) i doprowadzenie słuchacza do dojrzałości wiary w Niego.</p>		
52.	Homiletyka fundamentalna			N		45	3	<p>Wprowadzenie w konstrukcję i podstawowe wymiary kazań i homilii na podstawie samodzielnie opracowywanej jednostki:</p>	<p>TMaK_W08 TMaK_U06 TMaK_U16</p>

							1. Homilia niedzielna. 2. Homilia maryjna. 3. Homilia kazualna. 4. Kazanie do dzieci.	TMaK_K02 TMaK_K04 TMaK_K05 TMaK_K07 TkMaK_W02 TkMaK_W03 TkMaK_W05 TkMaK_U02 TkMaK_U03 TkMaK_K05	
53.	Pedagogika – dydaktyka ogólna	S				30	2	Teoretyczne podstawy kształcenia. Formy i metody realizacji procesu kształcenia. Przeciwdziałanie zakłóceniom procesu kształcenia.	TMaK_W10 TMaK_U14 TMaK_U15 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K03 TMaK_K04 TnMaK_W01 TnMaK_W02 TnMaK_W03 TnMaK_W04 TnMaK_W05 TnMaK_W06 TnMaK_W07 TnMaK_W08 TnMaK_W09 TnMaK_W10 TnMaK_W11 TnMaK_W12 TnMaK_U01 TnMaK_U02 TnMaK_U03 TnMaK_U04 TnMaK_U05

									TnMaK_U06 TnMaK_U07 TnMaK_U08 TnMaK_U09 TnMaK_U10 TnMaK_K01 TnMaK_K02 TnMaK_K03 TnMaK_K04 TnMaK_K05 TnMaK_K06 TnMaK_K07
54.	Pedagogika – teoria wychowania	S				30	2	Teoretyczne podstawy procesu wychowania. Aksjologiczny wymiar wychowania. Metodyka wychowania. Sposoby pokonywania trudności wychowawczych.	TMaK_W10 TMaK_U14 TMaK_U15 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K03 TMaK_K04 TnMaK_W01 TnMaK_W02 TnMaK_W03 TnMaK_W04 TnMaK_W05 TnMaK_W06 TnMaK_W07 TnMaK_W08 TnMaK_W09 TnMaK_W10 TnMaK_W11 TnMaK_W12 TnMaK_U01 TnMaK_U02 TnMaK_U03

									TnMaK_U04 TnMaK_U05 TnMaK_U06 TnMaK_U07 TnMaK_U08 TnMaK_U09 TnMaK_U10 TnMaK_K01 TnMaK_K02 TnMaK_K03 TnMaK_K04 TnMaK_K05 TnMaK_K06 TnMaK_K07
55.	Pedagogika i katechetyka specjalna	S				30	2	<p>1. Interdyscyplinarny charakter pedagogiki specjalnej; pojęcia niepełnosprawności; cele i zadania pedagogiki specjalnej.</p> <p>2. Charakterystyka subdyscyplin pedagogiki specjalnej (surdopedagogika, tyflopädagogika, oligofrenopedagogika, pedagogika terapeutyczna, pedagogika korekcyjna).</p> <p>3. Praca z dzieckiem o specjalnych potrzebach edukacyjnych – rodzaje trudności o charakterze niespecyficznym i specyficznym. Problem dysleksji rozwojowej, dyskalkulii, dyspraksji oraz specyficznych trudności w rozwoju językowym (SLI), ich objawy oraz przyczyny.</p>	TMaK_W10 TMaK_U14 TMaK_U15 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K03 TMaK_K04 TnMaK_W01 TnMaK_W02 TnMaK_W03 TnMaK_W04 TnMaK_W05 TnMaK_W06 TnMaK_W07 TnMaK_W08 TnMaK_W09 TnMaK_W10 TnMaK_W11 TnMaK_W12 TnMaK_U01

									TnMaK_U02 TnMaK_U03 TnMaK_U04 TnMaK_U05 TnMaK_U06 TnMaK_U07 TnMaK_U08 TnMaK_U09 TnMaK_U10 TnMaK_K01 TnMaK_K02 TnMaK_K03 TnMaK_K04 TnMaK_K05 TnMaK_K06 TnMaK_K07
56.	Psychologia rozwojowa	S				30	2	Synteza wiedzy o rozwoju człowieka, kształtowanie umiejętności wielopłaszczyznowej interpretacji potencjału i czynników ryzyka w poszczególnych etapach rozwoju człowieka.	TMaK_W10 TMaK_U06 TMaK_U03 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K03 TMaK_K04 TnMaK_W03 TnMaK_U08 TnMaK_K03
57.	Liturgika – historia liturgii			N		30	2	Historyczne ukształtowanie się obrządków i rodzin liturgicznych wschodnich. Charakterystyczne cechy liturgii wschodnich. Liturgia Eucharystii obrządku bizantyjskiego i łacińskiego (porównanie). Liturgia sakramentów, rok liturgiczny (porównanie).	TMaK_W08 TMaK_U02 TMaK_U15 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K04 TMaK_K07 TkMaK_W02

									TkMaK_W03 TkMaK_U04 TkMaK_K04
58.	Teologia biblijna			N		30	2	Cechy literatury biblijnej na tle kultur Bliskiego Wschodu (Mezopotamia, Kanaan i Egipt). Kluczowe gatunki literackie ksiąg Biblii wraz z ich zasadniczym przesłaniem teologicznym. Egzegeza wybranych tekstów. Przekrojowa prezentacja myśli teologicznej Starego i Nowego Testamentu.	TMaK_W05 TMaK_U02 TMaK_K02 TMaK_K08
59.	Kierownictwo duchowe			N		30	1	Ogólna panorama zagadnień kierownictwa duchowego; ojcostwo duchowe, kierownictwo duchowe, towarzyszenie duchowe; rozeznawanie duchów; kierownictwo w nauczaniu Kościoła; wybrane propozycje historyczne.	TMaK_W10 TMaK_U13 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K04 TkMaK_W01 TkMaK_W05 TkMaK_U02 TkMaK_K01
60.	Spowiednictwo			N		75	6	1. Zagadnienie grzechu – podstawy teologiczne. 2. Współczesne herezje dotyczące grzechu. 3. Ustanowienie sakramentu pokuty (teksty z Pisma św. i Tradycji). 4. Rola kapłana jako spowiednika (sędzia, lekarz, nauczyciel, pasterz, bliźni). Nawrócenie i cnota pokuty (wzajemna relacja podstawowych elementów: wola penitenta, jego wiedza moralna, cnota i łaska, skutki sakramentu pokuty). Akty penitenta (żał za grzechy, postanowienie poprawy, wyznanie grzechów, zadośćuczynienie). Rola	TMaK_W08 TMaK_U13 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K04 TMaK_K05 TMaK_K06 TkMaK_W01 TkMaK_W02 TkMaK_W03 TkMaK_W04 TkMaK_U04 TkMaK_K02 TkMaK_K05

spowiednika (środki zapewniające integralność spowiedzi, udzielenie rozgrzeszenia, jego wstrzymanie lub odmowa, obowiązki spowiednika przed i po spowiedzi). Sytuacje szczególne (powtórzenie spowiedzi, spowiedź generalna, nadużycia związane z sakramentem pokuty).

W ramach ćwiczeń: przykłady spowiedzi i na ich podstawie nauka spowiadania w następującej formie: prowadzący pełni rolę penitenta, a słuchacze kolejno pełnią rolę spowiednika, po czym następuje dyskusja w ramach grupy ćwiczebnej i podsumowanie wraz z komentarzem teologiczno-duszpasterskim ze strony prowadzącego.

Treścią zajęć jest zapoznanie studentów z praktycznym stosowaniem zasad teologii moralnej w odniesieniu do konkretnych problemów moralnych, pojawiających się w trakcie praktyki spowiedniczej. Zwrócenie uwagi zarówno na merytoryczną zawartość jak też na sposób i formę sprawowania sakramentu pokuty zgodnego z normami Kościoła katolickiego. Ćwiczenia obejmują analizę konkretnych przypadków sumienia odnoszących się do różnych sfer ludzkiego działania, zarówno w życiu indywidualnym jak też społecznym (rodzinnym, zawodowym, gospodarczym). Analizie poddane są także różne sytuacje, mogące mieć miejsce

								w trakcie sprawowania sakramentu pokuty z uwzględnieniem zachowania penitentów i odpowiedniej reakcji spowiednika.	
61.	Homiletyka formalna			N		30	2	Przygotowanie i wygłoszenie kilku rodzajów kazań: – kazanie okolicznościowe, – kazanie hagiograficzne, – kazanie pasyjne, – homilia adwentowa, – kazanie majowe.	TMaK_W08 TMaK_U06 TMaK_U16 TMaK_K02 TMaK_K04 TMaK_K05 TMaK_K07 TkMaK_W02 TkMaK_W05 TkMaK_U02 TkMaK_U03 TkMaK_K05
62.	Dogmatyka – eschatologia			N		30	2	Eschatologia to nauka o Trójjedynym Bogu jako ostatecznej rzeczywistości, przeznaczeniu i spełnieniu człowieka. W eschatologii dokonuje się swoistego rodzaju synteza całości dogmatyki chrześcijańskiej ze względu na owo ostateczne przeznaczenie człowieka do życia w Bogu. Eschatologia ujawnia w jaki sposób każdy z artykułów wiary jest percepcją powołania do permanentnego i definitywnego szczęścia w radykalnym spełnieniu ludzkiego bycia w Bogu. Eschatologia odpowiada za egzystencjalny wymiar całej dogmatyki jako takiej. W tym znaczeniu jej pierwszorzędnym przedmiotem jest spełniające się w czasie i spełnione w wieczności zbawienie (dynamika już jeszcze nie). Tylko w odniesieniu do owego	TMaK_W06 TMaK_U02 TMaK_K02 TMaK_K06

zbawienia, eschatologia opisuje rzeczywistość fundamentalnej możliwości człowieka, którą jest, definitywnie w swojej ostateczności, bycie-nie-spełnionym.

Program: Eschatologia trynitarna w całości dogmatyki katolickiej: nauka o ostateczności jako teologia dokonanego zbawienia.

Eschatologia jako teologia – teologia jako eschatologia. Hermeneutyka wypowiedzi eschatologicznych (Karl Rahner). Problem czasowości: eschatologia jako teologia czasu.

Paruzja jako element konstytutywny egzystencji chrześcijańskiej: eschatologiczny wymiar ontologii i antropologii.

Zmartwychwstanie jako wydarzenie. Egzystencja ostatecznie spełniona: niebo.

Paradoks wiecznego sprzeciwu: piekło (zagadnienie apokatastazy). Stan oczyszczenia: czyścić.

Eschatologiczne quaestiones disputatae: stan pośredni; problem ludzkiej duszy; spełnienie negatywne.

1. Wzajemne relacje eschatologii i teologii.
2. Główne wątki eschatologii biblijnej.
3. Hermeneutyka wypowiedzi Magisterium.
4. Istnienie i istota stanów ostatecznych (niebo, piekło).
5. Teologia czasu.
6. Teologia śmierci.
7. Zmartwychwstanie.
8. Eschatologia i nadzieja: wybrane zagadnienia z najnowszej eschatologii ekumenicznej.

63.	Zagadnienia ekumeniczne			N		30	2	<p>1. Panorama podzielonego chrześcijaństwa:</p> <ul style="list-style-type: none"> a. Kościoły wschodnie. b. Kościoły i Wspólnoty kościelne tradycji zachodniej. <p>2. Historia ruchu ekumenicznego:</p> <ul style="list-style-type: none"> a. Inicjatywy ekumeniczne poza Kościołem rzymskokatolickim. b. Kościół rzymskokatolicki wobec ruchu ekumenicznego. c. Sytuacja wyznaniowa i ekumenizm w Polsce. <p>3. Katolickie podstawy ekumenizmu:</p> <ul style="list-style-type: none"> a. Racje ekumenicznego zaangażowania. b. Tajemnica jedności Kościoła. c. Teologia powrotu do jedności. d. Praktyczna realizacja zaangażowania ekumenicznego. <p>4. Wybrane zagadnienia teologiczno-ekumeniczne:</p> <ul style="list-style-type: none"> a. Dialogi dwustronne Kościoła rzymskokatolickiego. b. Modele jedności. c. Wzajemne uznanie chrztu. d. Współdział w czynnościach świętych (Eucharystia). e. Małżeństwa mieszane. <p>Istota i cel dialogu ekumenicznego. Formacja ekumeniczna w Kościele katolickim. Tożsamość wyznaniowa a ekumenizm. Ocena uniatyzmu jako drogi do widzialnej jedności chrześcijan. Rzymskokatolicki a ewangelicki obraz Marcina Lutra. Stosunek Kościoła prawosławnego do chrześcijan nieprawosławnych. Sakramenty inicjacji chrześcijańskiej a jedność wiary.</p>	<p>TMaK_W07 TMaK_U10 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K08</p>
-----	-------------------------	--	--	---	--	----	---	---	--

								Małżeństwa mieszane: aktualne wyzwanie dla Kościołów.	
64.	Prawo kanoniczne I	S				30	2	<p>1. Pojęcie i definicja prawa. 2. Prawo kanoniczne jako dyscyplina naukowa. 3. Metoda prawa kanonicznego. 4. Historia źródeł i historia instytucji – synteza. 5. Rozwój prawa kościelnego. 6. Źródła prawa kościelnego. 7. Corpus Iuris Canonici. 8. Ważniejsze zagadnienia z teorii prawa. 9. Główne kultury prawne. 10. Relacje Kościół-państwo.</p>	<p>TMaK_W09 TMaK_U13 TMaK_K04 TMaK_K05 TMaK_K06 TkMaK_W04 TkMaK_U04 TkMaK_U05 TkMaK_K04</p>
65.	Prawo kanoniczne II	S				45	3	<p>Celem wykładu jest zrozumienie aktualnej nauki Kościoła dotyczącej relacji z instytucją państwa oraz poznanie zapisów Konkordatu z 1993 roku. Wykład obejmuje historię relacji państwo-Kościół, podstawowe pojęcia w omawianej tematyce oraz analizę treści Konkordatu z 1993 roku.</p> <p>1. Historia relacji państwo-Kościół; 2. Modele relacji państwo-Kościół; 3. Nauczanie Soboru Watykańskiego II odnośnie relacji państwo-Kościół; 4. Stosunki międzynarodowe Stolicy Apostolskiej; 5. Historia stosunków państwo-Kościół w Polsce; 6. Ogólny zarys treści Konkordatu z 1993 roku; 7. Małżeństwo Konkordatowe; 8. Nauczanie religii według Konkordatu; 9. Inne kwestie szczegółowe zawarte w Konkordacie;</p>	<p>TMaK_W09 TMaK_U13 TMaK_K04 TMaK_K05 TMaK_K06 TkMaK_W04 TkMaK_U04 TkMaK_U05 TkMaK_K04</p>

								10. Analiza obecnej sytuacji Polskiego Kościoła w relacji z państwem.	
66.	Bioetyka	H				30	1	<p>1. Bioetyka ogólna (początki bioetyki i jej definicja i podział, modele bioetyczne, życie jako problem filozoficzny i teologiczny, problemy ewolucji, pryncypia bioetyki katolickiej).</p> <p>2. Zagadnienia współczesnej genetyki (podstawy, genetyka mikroorganizmów, roślin, zwierząt i człowieka, badania genetyczne, choroby genetyczne, eugeniczna inżynieria genetyczna).</p> <p>3. Bioetyka początków życia (techniki wspomaganego poczęcia, status embrionu i płodu ludzkiego, problem aborcji).</p> <p>4. Zagadnienia bioetyczne życia dojrzałego i jego fazy końcowej (transplantologia, choroba terminalna, eutanazja i opieka paliatywna).</p>	<p>TMaK_W11 TMaK_U13 TMaK_K06</p>
67.	Socjologia religii	S				30	2	<p>Socjologia religii stanowi swoiste tło, empiryczną bazę, dla rozważań duszpasterskich, gdyż pozwala zorientować się w problemach społecznych:</p> <ul style="list-style-type: none"> - istota i typy religii oraz organizacji religijnych; - istotne kryteria religijności, czyli parametry religijne; - religijna funkcja rodziny; - instytucjonalny wymiar życia religijnego; - religijność miejska i wiejska, - socjologiczny kontekst wychowania religijnego, - socjologiczny portret księdza. 	<p>TMaK_W18 TMaK_U08 TMaK_U12 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K06</p>

68.	Etyka życia rodzinnego	H				30	2	Zapoznanie studentów z tematyką postaw wobec płciowo zróżnicowanej cielesności człowieka oraz omówienie norm etyczno-moralnych stojących na straży ludzkiej płciowości i osobowej godności człowieka. Następnie omówienie norm moralnych stojących na straży obłubieńczej miłości małżeńskiej oraz sposobów realizacji powołania do odpowiedzialnego rodzicielstwa. Ukazanie nauczania Magisterium Kościoła o związkach niesakramentalnych. W końcu omówienie zasad moralnych regulujących różnorakie relacje interpersonalne w życiu małżeńsko-rodzinnym oraz w relacjach rodzina – społeczeństwo.	TMaK_W07 TMaK_U07 TMaK_K06
69.	Prawo administracyjne	S				15	3	Ogólne zasady postępi duszpasterskiej w kancelarii parafialnej. Normy i zasady prowadzenia ksiąg metrykalnych, wydawania odpisów, sporządzania dokumentów ze szczególnym akcentem na formalno-prawny aspekt przygotowania do zawarcia małżeństwa (protokół przedślubny, zapowiedzi, dyspensy, delegacje, licencje, inne zezwolenia). Formalności związane z zawarciem małżeństwa konkordatowego.	TMaK_W09 TMaK_U13 TMaK_K04 TMaK_K05 TMaK_K06
70.	Prawo wyznaniowe	S				15	2	1. Zagadnienia wprowadzające: pojęcie prawa wyznaniowego i jego miejsce w systemie prawa polskiego, pojęcie związku wyznaniowego, unormowania państwowe a prawo wewnętrzne związków wyznaniowych.	TMaK_W09 TMaK_U13 TMaK_K04 TMaK_K05 TMaK_K06

							<p>2. Systemy relacji państwo. System źródeł prawa wyznaniowego Rzeczypospolitej Polskiej. Konstytucyjne gwarancje wolności sumienia i religii.</p> <p>3. Osobowość cywilnoprawna jednostek organizacyjnych Kościoła katolickiego oraz innych związków wyznaniowych oraz funkcje publiczne związków wyznaniowych (w tym: wyznaniowa forma zawarcia małżeństwa cywilnego, nauczanie religii w publicznych przedszkolach i szkołach, szkolnictwo wyznaniowe, cmentarze wyznaniowe).</p> <p>4. Finansowanie kościołów i innych związków wyznaniowych.</p> <p>5. Status prawny osób duchownych.</p>	
71.	Psychologia pastoralna	S			30	4	<p>Prezentacja głównych zagadnień psychologicznych, jakie mogą występować w rozmaitych sytuacjach duszpasterskich. Wykład z psychologii pastoralnej koncentruje się wokół następującej problematyki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Założenia psychologii pastoralnej; 2) Antropologia pastoralna – teorie: psychodynamiczne, zachowania, humanistyczne, egzystencjalne, kognitywne; 3) Poradnictwo duszpasterskie; 4) Rozmowa duszpasterska; 5) Kierownictwo duchowe; 6) Spowiedź; 7) Choroba i śmierć; 8) Grupa; 9) Zagadnienia zdrowia psychicznego i psychoterapii: osobowość dojrzała, zaburzenia 	<p>TMaK_W12 TMaK_U06 TMaK_U03 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K03 TMaK_K04</p>

								osobowości, charakterystyka wybranych chorób psychicznych; 10) Wybrane zagadnienia higieny ogólnej ważne w pracy duszpasterskiej; 11) Problematyka uzależnień.	
72.	Homiletyka			N		30	3	1. Od perykopy do homilii (wydobywanie i aktualizacja kerygmatu niedzielnych czytań mszalnych). 2. Od aforyzmu do kazania (przygotowanie pełnego tekstu kazania sentencyjnego).	TMaK_W08 TMaK_U06 TMaK_U16 TMaK_K02 TMaK_K04 TMaK_K05 TMaK_K07 TkMaK_W02 TkMaK_W05 TkMaK_U02 TkMaK_U03 TkMaK_K05
73.	Konserwacja zabytków	H				15	2	Celem zajęć jest przedstawienie podstawowej wiedzy dotyczącej zasad ratowania dzieł sztuki, wybranych zagadnień konserwatorskich w aspekcie rozpoznania zagrożeń, stanu zachowania i zabezpieczenia obiektu, a także opanowanie podstawowych pojęć z zakresu konserwacji.	TMaK_W19 TMaK_U03 TMaK_K03 TMaK_K04 TMaK_K09 TMaK_K10 TkMaK_K04
74.	Katechetyka zagadnienia wybrane			N		30	2	1. Ukazanie sposobów pracy nauczyciela z dziećmi i młodzieżą w ramach nauczania religii w szkole oraz zajęć pozalekcyjnych. 2. Dydaktyczne zasady doboru treści nauczania – uczenia się; specyfika procesu dydaktycznego w katechezie w relacji do szkolnej teorii procesu nauczania – uczenia się. 3. Różnorodne metody, formy i środki nauczania i katechizowania.	TMaK_W08 TMaK_U09 TMaK_U12 TMaK_U14 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K03 TMaK_K04 TnMaK_W01 TnMaK_W02

									TnMaK_U01 TnMaK_U04 TnMaK_U04 TnMaK_K06
75.	Praktyki (dydaktyczno-katechetyczne, duszpastersko-liturgiczne, psychologiczno-pedagogiczne)		W	N		310	29	Praktyki duszpastersko-liturgiczne (parafie). Praktyki katechetyczne – różne poziomy nauczania. Praktyki psychologiczno-pedagogiczne.	TMaK_W08 TMaK_U14 TMaK_U15 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K03 TMaK_K04 TMaK_K06 TnMaK_W01 TnMaK_W02 TnMaK_W03 TnMaK_W04 TnMaK_W05 TnMaK_W06 TnMaK_W07 TnMaK_W08 TnMaK_W09 TnMaK_W10 TnMaK_W11 TnMaK_W12 TnMaK_U01 TnMaK_U02 TnMaK_U03 TnMaK_U04 TnMaK_U05 TnMaK_K01 TnMaK_K02 TnMaK_K03 TnMaK_K04 TnMaK_K05

76.	Katechetyka formalna i szczegółowa					30	3	<p>W czasie zajęć studenci są zapoznawani z dydaktyczno-katechetycznymi czynnikami wpływającymi na skuteczność procesu katechizacji; różnorodnością form i metod nauczania religii; zasadami doboru treści i metod dydaktyczno-katechetycznych z uwzględnieniem wieku ucznia; uwarunkowaniami katechezy dzieci i młodzieży od strony psychofizycznego i religijnego; są zapoznawani także z zagadnieniami katechezy dla uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjnych; dokumentami prawnymi regulującymi prawny status nauczania religii w szkole i kwalifikacje nauczycieli religii, prawa i obowiązki katechety w szkole i parafii; zadania wynikające dla katechezy z zasady: nauczanie religii w szkole – przygotowanie do sakramentów w parafii.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ukazanie sposobów pracy nauczyciela z dziećmi i młodzieżą w ramach nauczania religii w szkole. 2. Dydaktyczne zasady doboru treści nauczania – uczenia się; specyfika procesu dydaktycznego w katechezie w relacji do szkolnej teorii procesu nauczania – uczenia się. 3. Różnorodne metody i formy nauczania i katechizowania m.in. liturgiczne, biblijne. 4. Główne zasady nauczania oraz ich znaczenie dla skuteczności procesu katechizacji. 	<p>TMaK_W08 TMaK_U14 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K03 TMaK_K04 TnMaK_W01 TnMaK_W02 TnMaK_U03 TnMaK_U04 TnMaK_K06</p>
-----	------------------------------------	--	--	--	--	----	---	--	--

77.	Katechetyka materialna					30	3	W czasie zajęć studenci są zapoznawani ze źródłami katechezy (DOK 94–118), wielowarstwowością treści katechezy, z zasadami kierującymi doborem treści w katechezie a także funkcja Biblii i liturgii oraz ludzkiego doświadczenia w katechezie; wprowadzani są w aktualnie obowiązującą podstawę programową katechezy, programy i dostępne podręczniki do nauczania religii rzymsko-katolickiej.	TMaK_W08 TMaK_U14 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K03 TMaK_K04 TnMaK_W01 TnMaK_W02 TnMaK_U03 TnMaK_U04 TnMaK_K06
78.	Przedmioty fakultatywne – dodatkowe		W						
	<i>Język grecki zaawansowany</i>					120	9	1. Poszerzenie znajomości języka greckiego biblijnego. 2. Czytanie tekstów biblijnych z tłumaczeniem. 3. Ćwiczenia translacyjne.	TMaK_W03 TMaK_U04 TMaK_U19 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K09
	<i>Język hebrajski zaawansowany</i>					30	4	1. Poszerzenie znajomości języka hebrajskiego biblijnego. 2. Czytanie tekstów Starego Testamentu z tłumaczeniem. 3. Ćwiczenia translacyjne.	TMaK_W03 TMaK_U04 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K09
	<i>Język łaciński zaawansowany</i>					60	5	1. Poszerzenie znajomości języka łacińskiego. 2. Czytanie i tłumaczenie teologicznych tekstów łacińskich	TMaK_W03 TMaK_U04 TMaK_U19 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K09
	<i>Język nowożytny</i>					120	9	Osiągnięcie odpowiedniego poziomu języka i poszerzenie umiejętności posługiwania się nim. Ćwiczenia z tłumaczenia specjalistycznych dzieł teologicznych.	TMaK_W16 TMaK_U04 TMaK_U17 TMaK_U18

									TMaK_U20 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K09
	<i>Wychowanie do skutecznej komunikacji społecznej</i>					30	1	Celem zajęć jest wprowadzenie teoretyczne i praktyczne do wiedzy o procesach komunikacji społecznej, oraz przyswojenie i przypomnienie podstawowych technik komunikacyjnych. Wśród treści przedstawianych podczas wykładu, znajdują się, m.in.: definicja, cechy i funkcje komunikacji społecznej, procesy komunikowania się w grupie /specyfika, bariery/; etyka komunikacji; język jako narzędzie komunikacji; reklama i komunikacja społeczna; teoria i praktyka propagandy, kwestie kulturowo-obyczajowe a komunikacja. Wśród treści przedstawianych podczas konwersatoriów znajdują się: kształcenie podstawowych umiejętności w kontaktach interpersonalnych, umiejętności w zakresie zarządzania konfliktem oraz w zakresie wykorzystania różnych kanałów komunikacji i proksemiki. Również analiza i kształcenie aktów komunikacji dokonywanych za pośrednictwem: pozycji ciała, wyglądu fizycznego, kontaktu wzrokowego, mimiki twarzy, gestykulacji oraz kanału wokalnego.	TMaK_W12 TMaK_W14 TMaK_W16 TMaK_W19 TMaK_U01 TMaK_U08 TMaK_U09 TMaK_U11 TMaK_U12 TMaK_K03 TMaK_K09
	<i>Bioetyka</i>					30	1	Wykład obejmuje następujące zagadnienia: 1. Historia rozwoju badań bioetycznych i wzbudzone przez nie kontrowersje.	TMaK_W11 TMaK_U13 TMaK_K06

							<p>2. Zapłodnienie pozaustrojowe – metoda terapeutyczna czy zagrożenie porządku społecznego?</p> <p>3. Podstawowe aspekty sporu o aborcję.</p> <p>4. Eugenika i badania prenatalne.</p> <p>5. Etyczne dylematy dotyczące przeszczepiania narządów.</p> <p>6. Inżynieria genetyczna – korzyści i zagrożenia.</p> <p>7. Klonowanie – historia, metody i niebezpieczeństwa.</p> <p>8. Kara śmierci w ujęciu historycznym i współcześnie.</p> <p>9. Zjawisko samobójstwa jako przykład sytuacji granicznej.</p> <p>10. Eutanazja – granice wolności.</p> <p>11. Różne postawy wobec problemów etycznych związanych z działaniami wojennymi.</p> <p>12. Jeden świat, czyli etyka a ochrona środowiska.</p>		
	<i>Duchowość kapłańska</i>			N		30	1	<p>Duchowość kapłańska jest związana z powołaniem do kapłaństwa i z samym kapłaństwem. To pochodzący od Boga dar, wezwanie do służby Bogu i ludziom w kapłaństwie hierarchicznym (por. Hbr 5,1). Jedną z form duchowości chrześcijańskiej, właściwą życiu kapłańskiemu wzorowanemu na Jezusie Chrystusie. Przyjmuje kierownictwo Ducha Świętego i wynika z konsekracji i misji otrzymanej w trakcie święceń.</p>	<p>TMaK_W08</p> <p>TMaK_W19</p> <p>TMaK_U07</p> <p>TMaK_K02</p> <p>TMaK_K05</p> <p>TMaK_K06</p> <p>TMaK_K08</p>

2b. Wykaz zajęć (przedmiotów) dla specjalności *teologia katechetyczno-pastoralna* z odniesieniem do kierunkowych efektów uczenia się

L.p.	Nazwa zajęć (przedmiotu)	H/S	W	P/N	Typ zajęć (przedmiotu) (np. specjalnościowy, modułowy)	Łączna liczba godzin	Łączna liczba punktów ECTS	Treści programowe	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się (symbole KEU)
1.	Historia filozofii	H				75	10	Dzieje filozofii – od starożytności po czasy współczesne.	TMaK_W09 TMaK_U09 TMaK_K01 TMaK_K02
2.	Metafizyka	H				30	4	Historia metafizyki od starożytności do czasów współczesnych. Krytyka, ugruntowanie i metoda metafizyki. Podstawowe elementy metafizyki. Filozofia Boga jako ukoronowanie metafizyki.	TMaK_W09 TMaK_U16 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K05
3.	Historia zbawienia					30	2	Terminologia ST i NT dotycząca zbawienia. Etapy historii zbawienia. Pełnia zbawienia w Chrystusie.	TMaK_W01 TMaK_U02 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K08
4.	Filozofia człowieka	H				30	4	Tematyka zajęć z filozofii człowieka skoncentrowana jest na zapoznaniu studenta z podstawowymi, filozoficznymi koncepcjami człowieka. Na zajęciach przedstawione są podstawowe problemy egzystencji ludzkiej: relacja pomiędzy ciałem a duszą, wolność, zło, dobro, śmierć oraz świat wartości. Poruszane zagadnienia podczas zajęć mają pomóc zrozumieniu wyzwań przed jakimi staje współczesny człowiek, aby móc na nie udzielić adekwatnej odpowiedzi.	TMaK_W09 TMaK_U09 TMaK_K01 TMaK_K05 TMaK_K06

5.	Wstęp do filozofii	H				30	3	1. Czym jest filozofia? Czym jest myślenie? 2. Czy można wyjść z jaskini? Główne kierunki pytań filozoficznych. 3. Problem początku filozofii i filozofia początku. 4. Po co teologom filozofia?	TMaK_W02 TMaK_W09 TMaK_W12 TMaK_U09 TMaK_K01 TMaK_K02
6.	Filozofia poznania	H				30	4	1. Relacje filozofii poznania z pozostałymi naukami. 2. Rys historyczny filozofii poznania. 3. Systematyczne ujęcie problematyki poznania. 4. Koncepcje prawdy.	TMaK_W09 TMaK_U09 TMaK_K01 TMaK_K05 TMaK_K06
7.	Filozofia polityki	H				15	1	Owiane są główne koncepcje filozoficzne państwa, prawa i polityki. Zasadniczy problem to pokazanie czym jest dobre państwo, jaka jest jego rola i znaczenie. Omawiane podczas wykładu są koncepcje od najstarszych po współczesne. Analizie poddane są również takie wartości jak wolność, równość, sprawiedliwość z naciskiem na koncepcje współczesne, w tym powstałe w XXI wieku.	TMaK_W09 TMaK_W18 TMaK_U09 TMaK_K01 TMaK_K05 TMaK_K06
8.	Historia Kościoła	H				90	7	Historia Kościoła i rola Kościoła w historii.	TMaK_W05 TMaK_U02 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K10
9.	Psychologia ogólna	S				30	2	Wykład z psychologii ogólnej koncentruje się wokół następującej problematyki: 1) Zagadnienia wstępne: definicja, przedmiot i cel, działy, metody psychologii. 2) Kierunki psychologii: a) behawioryzm (Watson, Tolman, Skinner),	TMaK_W10 TMaK_U06 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K03 TMaK_K04 TnMaK_W02

							<p>b) psychoanaliza (klasyczna: Freud; głębi: Jung; indywidualna Adler; kulturowa: Horney; neopsychoanaliza E. Fromma; analiza transakcyjna E. Berne),</p> <p>c) psychologia humanistyczna (A. H. Maslow, C. R. Rogers, G. W. Allport),</p> <p>d) analiza egzystencjalna V. E. Frankla, d) psychologia poznawcza G. Kelly; regulacyjna teoria osobowości J. Reykowskiego; transgresyjna koncepcja człowieka Kozielskiego).</p> <p>3) Biologiczne podstawy zachowania: układ nerwowy, układ wydzielania wewnętrznego.</p> <p>4) Emocje: interpretacja i określanie emocji, emocje podstawowe, funkcje emocji, komunikowanie emocji, kształtowanie uczuć.</p> <p>5) Procesy poznawcze: wrażenia, spostrzeżenia, wyobrażenia, uwaga, pamięć, myślenie.</p> <p>6) Działanie ludzkie: podmiotowe uwarunkowania, motywacja, proces działania.</p> <p>7) Kształtowanie dojrzałej osobowości.</p>	<p>TnMaK_U02</p> <p>TnMaK_K03</p>	
10.	Teologia fundamentalna			N		105	7	<p>Tekst Pisma Świętego, dokumenty Drugiego Soboru Watykańskiego (konstytucja dogmatyczna o Kościele Lumen gentium, konstytucja duszpasterska Gaudium et spes) oraz podręcznik A. Napiórkowski, Bosko-ludzka wspólnota. Podstawy katolickiej eklezjologii integralnej, WAM, Kraków 2010. Struktura traktatu o Kościele, metody eklezjologii integralnej; Izrael – wybrany lud</p>	<p>TMaK_W06</p> <p>TMaK_W18</p> <p>TMaK_U02</p> <p>TMaK_K02</p> <p>TMaK_K05</p> <p>TMaK_K06</p> <p>TMaK_K08</p>

								Przymierza Jahwe; biblijna geneza i natura Kościoła; rys historyczno-dogmatyczny rozwoju myśli o Kościele; eklezjologia systematyczna (teologiczne kategorie Kościoła; jego urzeczywistnianie się oraz znamiona); wzrastające communio.	
11.	Poznanie teologiczne			N		30	2	Teologiczna teoria poznania; język religijny; historyczne koncepcje teologii; metodologia teologii.	TMaK_W01 TMaK_W12 TMaK_W13 TMaK_U02 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K08
12.	Wykład monograficzny		W	N		270	18	Pogłębienie wiedzy z wybranej tematyki omawianej w zaproponowanych wykładach monograficznych (lista wykładów do wyboru).	TMaK_W08 TMaK_U08 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K07
13.	Metodyka pracy naukowej	H				15	1	Plan wykładu obejmuje uzasadnienie potrzeby pracy naukowej, zaplecze organizacyjne (usprawnienia techniczne dawniej i dziś), cechy charakterologiczne przydatne w pracy naukowej, higienę pracy umysłowej, źródła informacji naukowej oraz możliwości i cele jej przetwarzania, ewidencję informacji naukowej, akrybię pracy dyplomowej oraz elementy obowiązującego prawa autorskiego. Plan ćwiczeń obejmuje analizę wybranych tekstów, grupowanie zawartych w nich informacji i ocenę ich wiarygodności, tworzenie	TMaK_W01 TMaK_U02 TMaK_K01 TMaK_K04

								streszczeń, konspektów i wyciągów, formułowanie tematów i tytułów, budowę planu, akapitu i przypisu.	
14.	Emisja głosu			N		30	2	Zajęcia praktyczne z emisji głosu przygotowujące do pracy nauczyciela.	TMaK_W17 TMaK_W19 TMaK_U05 TMaK_K05 TMaK_K10 TnMaK_W11 TnMaK_U08 TnMaK_K03
15.	Przedmiot fakultatywny(6 z 9) <i>Archeologia biblijna</i> <i>Liturgika</i> <i>Filozofia religii</i> <i>Religiologia</i> <i>Filozofia Boga</i> <i>Język hebrajski zaawansowany</i> <i>Język grecki zaawansowany</i> <i>Historia sztuki</i> <i>Wykład monograficzny</i>		W	N		180	12	Archeologia biblijna Miejsca kultu w starożytnym Izraelu (ukazanie modeli Przybytku Pańskiego, Świątyni Jerozolimskiej i ich roli w kulcie). Prezentacja najważniejszych miejsc archeologicznych i omówienie ich w świetle Pisma Świętego. Liturgika Charakterystyka liturgii obrządku bizantyjskiego. Kontekst sprawowania Eucharystii – świątynia (cerkiew) i paramenty liturgiczne. Boska Liturgia Św. Jana Złotoustego (struktura, treść, obrzędy). Elementy wschodniej teologii Eucharystii (anamneza, epikleza, eschatologia). Pojmowanie Boga w starożytności. Filozofia religii Dialog filozofii i chrześcijaństwa na terenie teodycei. Średniowieczna i nowożytna filozofia Boga. Najważniejsi filozofowie ateści oraz odpowiedź na ich krytykę: 1. kłopoty z definicją religii i filozofii religii,	TMaK_W17 TMaK_W19 TMaK_U05 TMaK_K05 TMaK_K10

2. historia filozofii religii:
redukcjonizm i odpowiedź na krytykę,
3. różnorodność doświadczenia religijnego,
4. hermeneutyka języka i symbolu religijnego,
5. specyfika poznania religijnego.
Fenomenologia modlitwy i liturgii.

Religiologia

Wykład prezentuje temat natury religii jako fenomenu ogólnoludzkiego, następnie ukazuje największe religie świata w aspekcie ich rozwoju historycznego i dogmatycznego, uniwersalizm i oryginalność chrześcijaństwa, wybrane zagadnienia z problematyki sekt i statystyki religii oraz miejsce poszczególnych religii w nauczaniu Kościoła, ich status teologiczny, możliwości i granice dialogu.

Filozofia Boga

Pojmowanie Boga w starożytności. Dialog filozofii i chrześcijaństwa na terenie teodycei. Średniowieczna i nowożytna filozofia Boga. Najważniejsi filozofowie ateści oraz odpowiedź na ich krytykę.

Język hebrajski zaawansowany

Kurs języka przeznaczony dla tych, którzy wybierają seminarium z teologii biblijnej, z perspektywą pisania pracy magisterskiej. Obejmuje zapoznanie z opisem rzeczownika, zaimków, podstawowych osnów czasownika w perfectum i imperfectum. Opanowanie podstawowego słownictwa tekstów biblijnych.

							<p>Rzeczownik – rodzaj i liczba; przyimki; zaimki osobowe, wskazujące, pytajne; imiesłowy; perfectum czasownika; przyimki z sufiksami zaimkowymi; status absolutus; status constructus; rzeczowniki z sufiksami zaimkowymi; przymiotniki; imperfectum czasownika; tryby woliywne: imperativus, iussivus, cohortativus; infinitivus; osnowy czasownika; wybrane elementy syntaxy.</p> <p>Język grecki zaawansowany Podnoszenie kompetencji języka greckiego na poziomie zaawansowanym.</p> <p>Historia sztuki Studenci poznają dzieje sztuki europejskiej i polskiej. W trakcie zajęć omówione zostaną najważniejsze zjawiska i wydarzenia w architekturze i sztuce od starożytnej Grecji i Rzymu, poprzez sztukę średniowieczną i nowożytną, po sztukę XIX w. oraz nowe prądy i nurty w sztuce XX w. Szczególna uwaga zostanie poświęcona rozwojowi architektury sakralnej i sztuki religijnej.</p> <p>Wykład monograficzny Pogłębienie wiedzy z wybranej tematyki omawianej w zaproponowanych wykładach monograficznych (lista wykładów do wyboru).</p>		
16.	Informatyka					30	1	<p>1. Praktyczne umiejętności obsługi programów z pakietu Microsoft Office: a. edytor tekstów (Word) – typografia, formatowanie stron,</p>	<p>TMaK_W20 TMaK_U03 TMaK_K05</p>

								<p>struktura dokumentów, hiperłącza, tabele, style, automatyczne tworzenie spisu treści i indeksów, b. arkusz kalkulacyjny (Excel) – podstawowe pojęcia, funkcje, proste obliczenia, wykresy, c. tworzenie prezentacji multimedialnych (PowerPoint) – praca własna studentów.</p> <p>2. Elementy programów graficznych (np. CorelDraw, InDesign, Photoshop).</p> <p>3. Współczesne narzędzia komunikacji społecznej (Internet, chmury informacyjne, krytyczne korzystanie z rozproszonych baz wiedzy).</p>	
17.	Ochrona własności intelektualnej					10	1	<p>W ramach zajęć Ochrona własności intelektualnej (10h) realizuję następujące treści programowe: pojęcie dobra niematerialnego, pojęcie utworu, utwory samoistne, niesamoistne, podmioty prawa – twórca, pracodawca, instytucja naukowa, uczelnia. Autorskie prawa osobiste, ze szczególnym uwzględnieniem przywłaszczenia sobie autorstwa oraz wprowadzenia w błąd co do autorstwa. Autorskie prawa majątkowe, pola eksploatacji. Dozwolony użytek prywatny i publiczny, w tym prawo cytatu, użytek dydaktyczny i naukowy, użytek akcesoryjny.</p>	<p>TMaK_W20 TMaK_U03 TMaK_K05</p>
18.	Język łaciński					120	9	<p>Osiągnięcie odpowiedniego poziomu języka starożytnego.</p>	<p>TMaK_W03 TMaK_U04 TMaK_U19 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K09</p>

19.	Język nowożytny		W			180	13	Osiągnięcie odpowiedniego poziomu znajomości języka nowożytnego.	TMaK_W16 TMaK_U04 TMaK_U17 TMaK_U18 TMaK_U20 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K09
20.	Wychowanie fizyczne					60	0	-	-
21.	Filozofia moralna	H				60	10	Wykład, z pozycji personalizmu, dokonuje przeglądu najważniejszych systemów etycznych, począwszy od starożytności (Sokrates, Antystenes, Arystyp, Platon, Arystoteles), poprzez średniowiecze (Św. Tomasz), nowożytność i współczesność (Th. Hobbes, J. Bentham, J. St. Mill, I. Kant, E. Durkheim, Levy-Brühl, G. E. Moore, H. A. Prichard, W. D. Ross, J. Ayer, Cl. Stevenson, R. M. Hare, M. Scheler, D. v. Hildebrand, F. Nietzsche, J. P. Sartre, M. Buber, K. Wojtyła, T. Styczeń). W wykładzie wyróżnia się i analizuje systemy etyczne w oparciu o źródła moralności (deontologizm heteronomiczny, deontologizm autonomiczny) oraz w oparciu o personalistyczne kryterium moralności (hedonizm, utilitaryzm, eudajmonizm, personalizm). Po historyczno-krytycznym przeglądzie różnych nurtów etycznych, wyklada się etykę klasyczną, arystotelesowsko-tomistyczną w interpretacji personalistycznej. Omawia się wybrane tematy z traktatów tej	TMaK_W09 TMaK_U09 TMaK_K01 TMaK_K05 TMaK_K06

								etyki, jakimi są: eudajmonologia – nauka o celu ostatecznym i szczęściu, aksjologia – naukę o wartościowaniu czynów ludzkich, deontologia – nauka o prawie naturalnym, synejdezjologia – nauka sumienia oraz aretologia – nauka o cnotach.	
22.	Filozofia przyrody	H				30	4	Podstawowe zagadnienia z filozofii przyrody zarówno w ujęciu historycznym jak i problemowym: filozofia biologii, filozofia fizyki, sztuczna inteligencja.	TMaK_W09 TMaK_U09 TMaK_K01 TMaK_K05 TMaK_K06
23.	Logika	H				45	5	1 Wychodzimy od analizy języka naturalnego, kategorii semantycznych wyrażen tego języka, a po zidentyfikowaniu spójników logicznych i wprowadzeniu pojęcia zdania w sensie logicznym, przedstawiamy elementy Klasycznego Rachunku Zdań w postaci na wółformalnej. 2. Podajmy technikę dowodzenia tez tego rachunku i wprowadzamy pojęcia semantyczne (tautologia, wynikanie logiczne). 3. Następnie przedstawiamy podstawy intuicyjnej teorii zbiorów, którą wykorzystujemy do prezentacji elementów logicznej teorii nazw; logicznej teorii definicji; oraz logicznej teorii pytań. 4. Klasyczny Rachunek Zdań. 5. Algebra zbiorów i stosunki zakresowa między nazwami. 6. Budowa i rola definicji.	TMaK_W09 TMaK_U09 TMaK_K01 TMaK_K05 TMaK_K06
24.	Psychologia rozwojowa	S				30	2	Synteza wiedzy o rozwoju człowieka, kształtowanie umiejętności wielopłaszczyznowej interpretacji potencjału i czynników	TMaK_W10 TMaK_U06 TMaK_U03

								ryzyka w poszczególnych etapach rozwoju człowieka.	TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K03 TMaK_K04 TnMaK_W03 TnMaK_U08 TnMaK_K03
25.	Psychologia religii	S				30	2	1. Interpretacja religijności człowieka w głównych kierunkach psychologicznych. 2. Uwarunkowania i rozwój religijności człowieka. 3. Typologia postaw religijnych i ich związków z osobowością. 4. Funkcje religii w osobowości człowieka. 5. Egzystencjalne korelaty religijności.	TMaK_W10 TMaK_U06 TMaK_U03 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K03 TMaK_K04 TnMaK_W05 TnMaK_U02 TnMaK_K02
26.	Teologia duchowości			N		30	2	Omawiane są podstawowe zagadnienia z zakresu chrześcijańskiej duchowości, stanowiące strukturę procesu uświęcenia: 1. Doświadczenie Boga a wiedza o relacji z Bogiem. 2. Teologia duchowości jako nauka. 3. Twórcy teologicznej komunii. 4. Powszechne powołanie do świętości. 5. Okresy życia duchowego. 6. Duchowość sakramentalna.	TMaK_W19 TMaK_U07 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K08
27.	Wstęp do Pisma Świętego			N		30	2	1. Ogólne informacje o Biblii. Powstawanie Biblii Kanon biblijny, języki biblijne i tłumaczenia tekstu. 2. Tekst Pisma św., zasady krytyki tekstu. 3. Hermeneutyka biblijna. 4. Proforystyka biblijna.	TMaK_W01 TMaK_U02 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K08

28.	Liturgika			N		60	4	<p>Znaki sakramentalne i sakramentalia są formą działania Boga pośród historii. Poprzez swój symboliczny charakter odnoszą człowieka do osobowej rzeczywistości zbawienia w Chrystusie. Są konkretnymi, związanymi z sytuacją osoby sposobami realizacji powszechnego sakramentu zbawienia, jakim jest Kościół.</p> <p>Wykład przedstawia następujące zagadnienia: znaczenie sakramentów i sakramentaliów w życiu Kościoła; ich rozwój historyczny; zmiany obrzędowe po Soborze Watykańskim II; symbolika obrzędów; treści teologiczne zawarte w celebracjach poszczególnych obrzędów. Sakramenty – uwagi ogólne. Pontyfikał i rytuał.</p> <p>I. Sakramenty.</p> <p>1. Sakramenty inicjacji chrześcijańskiej:</p> <p>a. Chrzest (historia i teologia);</p> <p>b. Bierzmowanie (historia i teologia);</p> <p>c. Eucharystia.</p> <p>2. Sakrament pojednania i pokuty (historia i teologia).</p> <p>3. Sakrament namaszczenia chorych (historia i teologia).</p> <p>4. Sakrament święceń (historia i teologia).</p> <p>5. Sakrament małżeństwa (historia i teologia).</p> <p>II. Inne czynności Kościoła poza siedmioma sakramentami.</p> <p>1. Sakramentalia (historia i teologia).</p>	<p>TMaK_W08 TMaK_U02 TMaK_U15 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K04 TMaK_K07</p>
-----	-----------	--	--	---	--	----	---	--	---

								<p>2. Konsekrowane dziewictwo w Kościele.</p> <p>3. Błogosławieństwa.</p> <p>4. Egzorcyzmy.</p> <p>5. Procesje, pielgrzymki, rok święty.</p> <p>6. Pogrzeb chrześcijański.</p> <p>7. Pobożność ludowa a liturgia.</p> <p>Sakramenty – uwagi ogólne.</p> <p>Tematyka ćwiczeń obejmuje zagadnienia dotyczące sprawowania Eucharystii na przestrzeni wieków i współcześnie:</p> <p>1. Uczta paschalna – Liturgia eucharystyczna. Birkat ha – mazon (Wielka modlitwa błogosławienia i dziękczynienia).</p> <p>2. Ogólne Wprowadzenie do Mszału Rzymskiego z trzeciego wydania Mszału rzymskiego, Rzym 2002, oraz wskazania Episkopatu Polski, Pallottinum, Poznań 2006, s. 113–127.</p> <p>3. Teksty o ustanowieniu Eucharystii (Mt 26, 26–29; Mk 14, 22–25; Łk 22, 14–20; 1 Kor 11, 23–26). Inne teksty o Eucharystii (J 6, 32–40. 48–59; 13, 1–15; Łk 24, 13–32; Dz 2, 42–47; 1 Kor 11, 17–34).</p> <p>4. Problem daty Ostatniej Wieczerzy.</p> <p>5. Ogólne Wprowadzenie do Mszału Rzymskiego z trzeciego wydania Mszału rzymskiego, Rzym 2002, oraz wskazania Episkopatu Polski, Pallottinum, Poznań 2006, s. 9–16.</p> <p>6. Pora Mszy św. w pierwszych wiekach chrześcijaństwa.</p> <p>7. Eucharystia od II do III wieku:</p> <p>a) Didache IX, X, XIV;</p> <p>b) Justyn Męczennik, Apologia 65–67;</p>	
--	--	--	--	--	--	--	--	---	--

							<p>c) Hipolit Rzymski, Tradycja apostołska.</p> <p>8. Ogólne Wprowadzenie do Mszału Rzymskiego z trzeciego wydania Mszału rzymskiego, Rzym 2002, oraz wskazania Episkopatu Polski, Pallottinum, Poznań 2006, s. 20–26.</p> <p>9. Pora Mszy św. w pierwszych wiekach chrześcijaństwa.</p> <p>10. Ogólne Wprowadzenie do Mszału Rzymskiego z trzeciego wydania Mszału rzymskiego, Rzym 2002, oraz wskazania Episkopatu Polski, Pallottinum, Poznań 2006, s. 26–34.</p> <p>11. Ordines Romani. Msza rzymska według Ordo Romanus I.</p> <p>12. Ogólne Wprowadzenie do Mszału Rzymskiego z trzeciego wydania Mszału rzymskiego, Rzym 2002, oraz wskazania Episkopatu Polski, Pallottinum, Poznań 2006, s. 34–40.</p> <p>13. Świątowanie niedzieli przez udział w Eucharystii.</p> <p>14. Ogólne Wprowadzenie do Mszału Rzymskiego z trzeciego wydania Mszału rzymskiego, Rzym 2002, oraz wskazania Episkopatu Polski, Pallottinum, Poznań 2006, s. 47–58.</p> <p>15. Przestrzeń liturgiczna: pierwsze kościoły syryjskie, bazyliki rzymskie. Chrześcijański ołtarz. Krzyż na ołtarzu. Kierunek zanoszonych modlitw.</p> <p>16. Ogólne Wprowadzenie do Mszału Rzymskiego z trzeciego wydania Mszału rzymskiego, Rzym 2002, oraz wskazania Episkopatu Polski, Pallottinum, Poznań 2006, s. 63–73.</p>	
--	--	--	--	--	--	--	--	--

								17. Ogólne Wprowadzenie do Mszału Rzymskiego z trzeciego wydania Mszału rzymskiego, Rzym 2002, oraz wskazania Episkopatu Polski, Pallottinum, Poznań 2006, s. 75–80; 97–102.	
29.	Język grecki					30	2	Podstawy języka greckiego.	TMaK_W03 TMaK_U04 TMaK_U19 TMaK_K01 TMaK_K05 TMaK_K09
30.	Język hebrajski					15	1	1. Alfabet. 2. Samogłoski i fonetyka, inne znaki. 3. Spójnik. 4. Rodzajnik. 5. Przyimki. 6. Rzeczownik. 7. Czasownik. 8. Proste zdania.	TMaK_W03 TMaK_U04 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K09
31.	Teologia moralna			N		180	16	Chrześcijańskie odniesienie do bliźniego w duchu sprawiedliwości i miłości. Troska o zbawienie bliźniego. Troska o życie i zdrowie bliźniego. Niematerialne dobra osobowe bliźniego. Troska o dobra materialne bliźniego. Zasadnicze odniesienie człowieka do świata materialnego. Dzieło kultury i praca w aspekcie moralnym. Życie zawodowe i gospodarcze w aspekcie moralnym. Chrześcijanin wobec państwa i ojczyzny. Kurs obejmie w wykładach jednego semestru zagadnienia dotyczące: cnót teologicznych wiary nadziei i miłości, natury kultu Bożego,	TMaK_W06 TMaK_U13 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K08

							<p>specyficznych obowiązków moralnych wynikających z kultu, przewinień moralnych co do kultu Bożego, konsekracji życia ludzkiego – sakramenty, dyspozycji do ważnego i owocnego przyjmowania sakramentów, ślubów.</p> <p>Analiza fundamentalnych problemów, oraz szczególnie istotnych zagadnień rozważanych współcześnie w ramach teologii moralnej, dotyczących: szacunku dla Imienia Bożego, osób konsekrowanych, miejsc świętych, rzeczy świętych, odpowiedzialności za świat, sprawiedliwości i miłości.</p> <p>Metodologia t. moralnej (definicja, przedmiot formalny i materialny, relacje do innych dziedzin poznania, metoda), moralność objawiona (4 główne tematy i 8 kryteriów metodologicznych), antropologia moralna – wybrane zagadnienia (Bóg jako źródło i cel moralności, człowiek – jako podmiot moralny, zarys historii teologii moralnej (patrystyka, średniowiecze, czasy nowożytne, współczesność).</p> <p>Podmiotowy aspekt moralności katolickiej (działanie moralne, cnoty i wady, grzech, sumienie); przedmiotowy wymiar moralności katolickiej (łaska, prawo moralne, Kościół).</p>		
32.	Patrologia			N		135	9	<p>Student zapoznaje się z podstawowymi treściami patrystyki III-V wieku: przełom konstantyński – christianitas religio licita; teologia rzymska i afrykańska 2 poł. III w. (Arnobiusz z Sikka, Laktancjusz, Minucjusz Feliks, tzw.</p>	<p>TMaK_W03 TMaK_U09 TMaK_K02 TMaK_K06</p>

							<p>kanon Muratoriego), patrystyczna kwestia objawienia/ natchnienia/ kanoniczności; kontrowersje teologiczne okresu III/IV w.: millenaryzm/chiliazm, eustacjanizm, melecjanizm, arianizm, duchobórstwo; pierwsze soborowe rozstrzygnięcia dogmatyczne (325 r.; 381 r.); teologia nicejska Atanazego z Aleksandrii i Hilarego z Poitiers; początki monastycyzmu chrześcijańskiego (Antoni, Pachomiusz, Makary, Ammun). Podczas ćwiczeń student ma możliwość zapoznania się z podstawowym wyborem tekstów pierwszych siedmiu soborów powszechnych, dokumentujących rozwój myśli teologicznej. Student zapoznaje się z rozwojem soborowej teologii z okresu 325–787, kiedy sprecyzowano wiarę chrześcijańską, wyrażając ją w języku greckim i łacińskim. Dlatego w przekazie wiedzy źródeł starożytności tego okresu narzuca się konieczność ukazania rozwoju pojęć teologicznych oraz prawnych Kościoła. Późnopatrystyczna historia dogmatu. Dogmat chalcedoński i herezje okołochalcedońskie (Sobór Chalcedoński – eutykianizm, nestorianizm, monofizytyzm; problematyka neochalcedonianizmu i Sobór Konstantynopolitański II; Sobór Konstantynopolitański III i herezje pochalcedońskie: monoenergizm i monoteletyzm).</p>	
--	--	--	--	--	--	--	--	--

							<p>Herezje późnopatrystyczne (przegląd herezji późnopatrystycznych – <i>O herezjach</i> Jana Damasceńczyka, Sobór Nicejski II i Ikonoklazm).</p> <p>Wybrane kierunki rozwoju dojrzałej myśli patrystycznej (Problematyka form literackich w patrystyce – Grzegorz z Nazjanzu; egzegeza patrystyczna – Orygenes, Eustacjusz z Antiochii i Grzegorz z Nyssy; teodycea patrystyczna – Bazyle Wielki, Grzegorz z Nyssy, Jan Chryzostom; homiletyka patrystyczna – Grzegorz z Nyssy. Patrystyczne zagadnienia moralno-pastoralne – Jan Chryzostom).</p> <p>Zapoznanie się z poglądami teologicznymi pisarzy starożytności chrześcijańskiej od IV wieku do VII ze szczególnym uwzględnieniem Ojców Kapadockich, św. Ambrożego, św. Augustyna, Grzegorza Wielkiego oraz Soborów od Konstantynopolańskiego I w 381 r. do Soboru Nicejskiego II w 787 r.</p>		
33.	Stary Testament			N		150	15	<p>Cechy literatury mądrościowej na tle kultur Bliskiego Wschodu (Mezopotamia, Kanaan i Egipt). Kluczowe gatunki literackie ksiąg mądrościowych wraz z ich zasadniczym przesłaniem teologicznym. Geneza Psalterza. Gatunki psalmów według H. Gunkela. Zarys teologii Psalterza: teocentryzm, Świątynia, mesjanizm. Egzegeza wybranych psalmów. Plan ćwiczeń obejmuje prezentację gatunku, autorstwa, datacji i celu powstania poszczególnych ksiąg, charakterystykę metod interpretacji</p>	<p>TMaK_W05 TMaK_U02 TMaK_K02 TMaK_K08</p>

							<p>na podstawie wybranych tekstów oraz dyskusję nt. możliwości wykorzystania danych fragmentów w teologii, homilii i katechezie.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Pozycja i rola Pięcioksięgu w kanonie Pisma Świętego. 2. Mojżeszowe autorstwo Pięcioksięgu. 3. Klasyczna hipoteza źródeł (J, E, D, P). 4. Nowe teorie nt. kompozycji Pięcioksięgu. 5. Prehistoria biblijna (Rdz 1–11) a mity starożytnego Wschodu. 6. Właściwości literackie Heksameronu (Rdz 1,1–2,4a). 7. Egzegeza Heksameronu. 8. Teologia Heksameronu. 9. Grzech pierwszych rodziców (Rdz 3,1–24) – egzegeza i teologia. 10. Znaczenie opowiadania o Kainie i Abli (Rdz 4). 11. Złożoność i sens opowiadania o potopie (Rdz 6,9–9,17). 12. Historia i religia Patriarchów. 13. Abraham – przymierze (Rdz 15 i 17) i czyn wiary (Rdz 22). 14. Postać Izaaka. 15. Saga i Jakubie i Józefie. 16. Nazwa, struktura i treść Księgi Wyjścia. 17. Tradycyjna teologia imienia Bożego a jego znaczenie (Wj 3,14). 18. Plagi egipskie – znaczenie teologiczne. 19. Przymierze Synajskie i Dekalog (Wj 19–24). 20. Sanktuarium Izraela na pustyni (Wj 25–40). 21. Kodeksy prawno-liturgiczne w Księdze Kapłańskiej. 22. Wąż miedziany (Lb 18). 	
--	--	--	--	--	--	--	---	--

								<p>23. Historia Balaama (Lb 22–24). 24. Treść i znaczenie Księgi Powtórzonego Prawa; <i>SzmaJisrael</i> (Pwt 6). 25. Historiografia biblijna – jej specyfika; Dzieło deuteronomistyczne. 26. Bohater Księgi Jozuego; omów wybraną perykopę z Joz. 27. Hipotezy zajęcia Kanaanu w świetle współczesnych badań. 28. Rola i funkcje Sędziego na przykładzie Debory, Gedeona i Abimeleka. 29. Tragiczny, ale bohater – Sędzia Samson. 30. Rola Księgi Rut, dzieje bohaterki. 31. Samuel – kapłan, sędzia i prorok. 32. Ustanowienie monarchii w Izraelu – okoliczności, interpretacja teologiczna. 33. Mesjanizm prorocstwa Natana (2 Sm 7). 34. Dzieje Dawida. 35. Salomon i jego dzieło. 36. Podział Królestwa: przyczyny i skutki podziału. 37. Schematyzm historii królów w 1–2 Krl. 38. Eliasz i Elizeusz (1 Krl 17–19 i 2 Krl 2–8). 39. Ezechiasz, reforma Jozjasza, koniec monarchii. 40. Księgi Kronik – specyfika, idee teologiczne. 41. Ekd i Neh – treść, bohaterowie, sytuacja w niewoli i po niewoli babilońskiej. 42. Gatunek i idee teologiczne ksiąg Judyty, Estery lub Tobiasza.</p>	
--	--	--	--	--	--	--	--	---	--

							<p>43. Kontekst historyczny 1–2 Mch. 44. Teologia i główne idee 1–2 Mch. 45. Mądrość na starożytnym Bliskim Wschodzie oraz geneza i rozwój tradycji mądrościowych w Izraelu. 46. Mądrość izraelska – terminologia, przedmiot, portret i rola mędrca; „Bojaźń Boża” w pismach mądrościowych. 47. Maszał – mądrościowy gatunek literacki. 48. Zasada odpłaty, jej krytyka i rozwiązanie problemu. 49. Pani „Mądrość” – personifikacja czy hipostaza? 50. Księga Hioba – struktura, rodzaj literacki, autor. 51. Problem cierpienia w Księdze Hioba. 52. Księga Przysłów – charakterystyka księgi, personifikacja mądrości, hymn na cześć dzielnej niewiasty. 53. Pieśń nad Pieśniami – język, rodzaj literacki, interpretacja alegoryczna a dosłowna. 54. Nauka o ludzkiej (i Bożej) miłości w Pnp. 55. Księga Koheleta – tytuł, autor, środowisko powstania. 56. „Hebel” („vanitas”) – w Biblii i u Koheleta. 57. Obraz Boga w Koh. 58. Księga Syracha – tytuły, autor, problemy tekstualne. 59. Struktura i orędzie Księgi Syracha. 60. Księga Mądrości – tytuł, struktura, autor i adresaci. 61. Mdr pomostem do NT: zasada retribucji, nagroda i kara,</p>	
--	--	--	--	--	--	--	--	--

								nieśmiertelność, nauka o Mądrości. 62. Psalmy: miejsce w kanonie, nazwy, nagłówki, numeracja. 63. Poetycka struktura Psalterza. 64. Gatunki literackie psalmów.	
34.	Prawo kanoniczne	S				120	10	Wykład z prawa kanonicznego prezentuje treści programowe z zakresu norm ogólnych znajdujących się w Księdze I Kodeksu Prawa Kanonicznego z 1983 r., które mają znaczenie podstawowe względem dalszych Ksiąg Kodeksu. W ramach prowadzonego wykładu przedstawiane są sukcesywnie zagadnienia wprowadzające, kanony wstępne oraz problematyka jedenastu Tytułów Księgi I Kodeksu Prawa Kanonicznego z 1983 r. Pośród zagadnień szczegółowych analizowane są następujące Tytuły: ustawy kościelne, zwyczaj, dekrety ogólne oraz instrukcje, poszczególne akty administracyjne, statuty i przepisy porządkowe, osoby fizyczne i prawne, czynności prawne, władza rządzenia, urzędy kościelne, przedawnienie oraz obliczanie czasu. Cel: Poznanie norm prawa kanonicznego w zakresie przepisów dotyczących Księgi II Kodeksu Prawa Kanonicznego: Lud Boży i Księgi III KPK – Nauczycielskie Zadanie Kościoła oraz umiejętność ich zastosowania. Przedmiot w sposób systematyczny przedstawia przepisy prawa kanonicznego zawarte w KPK 1983, księga II, III.	TMaK_W02 TMaK_W09 TMaK_U13 TMaK_K04 TMaK_K05 TMaK_K06

							<p>1. Wprowadzenie do Prawa Kanonicznego. 2. Wierni. 3. Hierarchiczny ustrój Kościoła. 4. Instytuty życia konsekrowanego i stowarzyszenia życia apostołskiego. 5. Nauczycielskie zadanie Kościoła. Cel: Poznanie norm prawa kanonicznego w zakresie przepisów dotyczących Księgi IV Kodeksu Prawa Kanonicznego: Uświęcające zadanie Kościoła, Księgi V: Dobra doczesne Kościoła, Księgi VI: Sankcje w Kościele i Księgi VII: Procesy oraz umiejętność ich zastosowania. Przedmiot w sposób systematyczny przedstawia przepisy prawa kanonicznego zawarte w KPK 1983, księga IV, V, VI i VII.</p> <p>1. Sakramenty (z wyłączeniem Sakramentu małżeństwa). 2. Pozostałe akty kultu Bożego. 3. Miejsca i czasy święte. 4. Dobra doczesne Kościoła. 5. Przepisy karne Kościoła. 6. Rodzaje procesów kanonicznych i dotyczące ich przepisy. 7. Szczególne przypadki procesów małżeńskich. 8. Ogólne przepisy dotyczące sakramentów.</p>		
35.	Teologia dogmatyczna			N		90	6	<p>Dogmatyka ogólna (podstawowe pojęcia teologii dogmatycznej: termin „teologia”, termin „dogmat”, termin „Trójca”, kształtowanie się tradycji dogmatycznej: od <i>Listu do Diogneta</i> do <i>O Zasadach Orygenesusa</i>). Trynitologia okresu patrystycznego (Trójca Święta w nauczaniu</p>	<p>TMaK_W06 TMaK_U02 TMaK_K02 TMaK_K06 TMaK_K08</p>

								wczesnych Ojców Kościoła – Teofil z Antiochii, Tertulian, Orygenes, Bóstwo Ducha Świętego – Atanazy, Wyznania soborowe i ich struktura triadyczna – Nicea I (325) i Konstantynopol I (381). Sposoby orzekania o Trójcy – Augustyn, Hipostaza i ousia, relacje intratrynitarnie, opatrność Boża – OjcowieKapadocy). Uzupełnienia trynitologiczne okresu scholastycznego (Piotr Lombard i jego <i>Sentencie</i> , pochodzenia, relacje i osoby w Bogu – Tomasz z Akwinu, orzeczenia Soboru Laterańskiego IV, Sobór Florencki i różne podejścia do problemu „Filioque”).	
36.	Katechetyka fundamentalna			N		45	2	W czasie zajęć studenci są zapoznawani z rozumieniem katechetyki jako nauki teologicznej, jej definicją, koncepcjami, historią; rozwojem kierunków katechetycznych, naturą, formami, celami i wymiarami katechezy oraz głównymi dokumentami katechetycznymi Kościoła.	TMaK_W08 TMaK_U14 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K03 TMaK_K04 TnMaK_W01 TnMaK_W02 TnMaK_U03 TnMaK_U04 TnMaK_K06
37.	Katechetyka materialna			N		30	2	W czasie zajęć studenci są zapoznawani ze źródłami katechezy (DOK 94-118), wielowarstwowością treści katechezy, z zasadami kierującymi doborem treści w katechezie a także funkcja Biblii i liturgii oraz ludzkiego doświadczenia w katechezie; wprowadzani są w aktualnie obowiązującą podstawę	TMaK_W08 TMaK_U14 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K03 TMaK_K04 TnMaK_W01 TnMaK_W02

							programową katechezy, programy i dostępne podręczniki do nauczania religii rzymsko-katolickiej.	TnMaK_U03 TnMaK_U04 TnMaK_K06	
38.	Pedagogika	S				90	6	<p>1. Przedmiot i zadania dydaktyki.</p> <p>2. Aksjologia wychowawcza i cele kształcenia.</p> <p>3. Proces kształcenia ogólnego.</p> <p>4. Zasady kształcenia.</p> <p>5. Metody kształcenia.</p> <p>6. Formy organizacyjne procesu kształcenia.</p> <p>7. Środki dydaktyczne w kształceniu.</p> <p>8. Sprawdzanie i ocena wyników nauczania, kształcenia.</p> <p>9. Teoria wychowania jako subdyscyplina pedagogiczna.</p> <p>10. Podstawy psychologiczne wychowania.</p> <p>11. Chrześcijański system wychowania.</p> <p>12. Współczesne teorie i koncepcje wychowania.</p> <p>13. Aksjologia i teleologia w teorii wychowania.</p> <p>14. Podstawy metodyki wychowawczej.</p> <p>15. Dziedziny i środowiska wychowania.</p>	<p>TMaK_W10</p> <p>TMaK_U14</p> <p>TMaK_U15</p> <p>TMaK_K01</p> <p>TMaK_K02</p> <p>TMaK_K03</p> <p>TMaK_K04</p> <p>TnMaK_W01</p> <p>TnMaK_W09</p> <p>TnMaK_U01</p> <p>TnMaK_U02</p> <p>TnMaK_U03</p> <p>TnMaK_U04</p> <p>TnMaK_U05</p> <p>TnMaK_U06</p> <p>TnMaK_U07</p> <p>TnMaK_U08</p> <p>TnMaK_U09</p> <p>TnMaK_U10</p> <p>TnMaK_K01</p> <p>TnMaK_K02</p> <p>TnMaK_K03</p> <p>TnMaK_K04</p> <p>TnMaK_K05</p> <p>TnMaK_K06</p> <p>TnMaK_K07</p>

39.	Seminarium naukowe		W	N		180	12	Przygotowanie pracy dyplomowej.	TMaK_W01 TMaK_W04 TMaK_W15 TMaK_U01 TMaK_U02 TMaK_U05 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K04 TMaK_K06 TMaK_K08
40.	Teologia dogmatyczna protologia			N		45	3	1. Protologia historyczna (podstawowe zagadnienia protologiczne ksiąg ST i NT, protologia Ojców Kościoła, protologia okresu Scholastyki). 2. Protologia systematyczna (angelologia i demonologia, problematyka grzechu pierwotnego i predestynacji, protologiczne wypowiedzi UNK – wybrane orzeczenia synodalne, soborowe, papieskie). 3. Współczesna protologia interdyscyplinarna (współczesne modele kosmologiczne, problematyka ewolucji – kreacjonizm a ewolucjonizm, antropogeneza). Trynitologia współczesna (Podstawowy Aksjomat Trynitologiczny: Trójca ekonomiczna i Trójca immanentna – K. Rahner, Rozwinięcie nauki o Trójcy – W. Kasper, Przestrzenie wolności w Trójcy Świętej – H. U. von Balthasar, Wolność Trójcy – wolność człowieka J. Tischner). Protologia (Problematyka	TMaK_W06 TMaK_U02 TMaK_K02 TMaK_K06 TMaK_K08

							<p>stworzenia świata w starożytnej mitologii i w Biblii, naukowe koncepcje dotyczące początku wszechświata i problemu ewolucji. Ojcowie Kościoła wobec problemu stworzenia, wypowiedzi Urzędu Nauczycielskiego Kościoła na temat stworzenia, natura ludzka: dusza i ciało, zagadnienie grzechu pierworodnego, problematyka monogenizmu i poligenizmu). Ćwiczenia: w oparciu o lekturę i analizę tekstów z zakresu traktatu o stworzeniu:</p> <ul style="list-style-type: none"> - właściwości aktu stwórczego: biblijny opis stworzenia, czy materia pochodzi od demiurga, stworzenie człowieka, - grzech pierworodny i jego konsekwencje, - relacja nauka i wiara: stworzenie i ewolucja, czy przypadek jest Bogiem, jak dzisiaj uczyć o stworzeniu świata. 		
41.	Teologia dogmatyczna eschatologia			N		45	3	<p>Eschatologia to nauka o Trójjedynym Bogu jako ostatecznej rzeczywistości, przeznaczeniu i spełnieniu człowieka. W eschatologii dokonuje się swoistego rodzaju synteza całości dogmatyki chrześcijańskiej ze względu na owo ostateczne przeznaczenie człowieka do życia w Bogu. Eschatologia ujawnia w jaki sposób każdy z artykułów wiary jest percepcją powołania do permanentnego i definitywnego szczęścia w radykalnym spełnieniu ludzkiego bycia w Bogu. Eschatologia odpowiada za egzystencjalny wymiar całej</p>	<p>TMaK_W06 TMaK_U02 TMaK_K02 TMaK_K06 TMaK_K08</p>

							<p>dogmatyki jako takiej. W tym znaczeniu jej pierwszorzędym przedmiotem jest spełniające się w czasie i spełnione w wieczności zbawienie (dynamika już-jeszcze nie). Tylko w odniesieniu do owego zbawienia, eschatologia opisuje rzeczywistość fundamentalnej możliwości człowieka, którą jest, definitywne w swojej ostateczności, bycie-nie-spełnionym.</p> <p>Program: Eschatologia trynitarna w całości dogmatyki katolickiej: nauka o ostateczności jako teologia dokonanego zbawienia.</p> <p>Eschatologia jako teologia – teologia jako eschatologia. Hermeneutyka wypowiedzi eschatologicznych (Karl Rahner). Problem czasowości: eschatologia jako teologia czasu. Paruzja jako element konstytutywny egzystencji chrześcijańskiej: eschatologiczny wymiar ontologii i antropologii. Zmartwychwstanie jako wydarzenie. Egzystencja ostatecznie spełniona: niebo.</p> <p>Paradoks wiecznego sprzeciwu: piekło (zagadnienie apokatastazy). Stan oczyszczenia: czyścić.</p> <p>Eschatologiczne quaestiones disputatae: stan pośredni; problem ludzkiej duszy; spełnienie negatywne.</p> <ol style="list-style-type: none">1. Wzajemne relacje eschatologii i teologii.2. Główne wątki eschatologii biblijnej.3. Hermeneutyka wypowiedzi Magisterium.4. Istnienie i istota stanów ostatecznych (niebo, piekło).	
--	--	--	--	--	--	--	---	--

							<p>5. Teologia czasu. 6. Teologia śmierci. 7. Zmartwychwstanie. 8. Eschatologia i nadzieja: wybrane zagadnienia z najnowszej eschatologii ekumenicznej. Ćwiczenia: w oparciu o lekturę i analizę tekstów z zakresu eschatologii. – eschatologia jako synteza teologii, – eschatologia indywidualna: śmierć, niebo, czyściec, piekło, – eschatologia kosmiczna: paruzja, sąd ostateczny, zmartwychwstanie umarłych, nowe niebo i nowa ziemia.</p>		
42.	Nowy Testament			N		150	13	<p>Plan wykładu obejmuje objaśnienie problemu synoptycznego, genezę unikalnego gatunku ewangelii, datację i autorstwo, cele teologiczne poszczególnych tradycji i ewangelistów (Sitz im Leben), charakterystykę form literackich używanych przez Jezusa i ewangelistów, zasady interpretacji przypowieści i aretalogii, relację opisu do wydarzeń (ipsissimafacta, vox, mors et resurrectiolesu), egzegezę wybranych tekstów. Plan ćwiczeń obejmuje dwa kluczowe zagadnienia: Dziewicze Poczęcie i zmartwychwstanie Jezusa. Należy zestawić prorocstwa Starego Testamentu, porównać tradycje synoptyczne, zanalizować ich formy literackie na tle form literackich Starego Testamentu i świata antycznego, porównać koncepcje antropologiczne I wieku po Chr., scharakteryzować współczesne sposoby objaśniania</p>	<p>TMaK_W05 TMaK_U02 TMaK_K05</p>

							<p>tych zagadnień z podkreśleniem zasady interpretacji Biblii w Kościele.</p> <p>Przypowieści Jezusa.</p> <p>Wstępne zagadnienia synoptyczne (autor, czas powstania, adresaci, struktura każdej z Ewangelii synoptycznej).</p> <p>Zagadnienia wprowadzające (termin Ewangelia, etapy jej powstawania, źródło Q).</p> <p>Specyficzne dla każdej Ewangelii tematy teologiczne; życie i działalność św. Pawła; typowe tematy Pawłowe (np. usprawiedliwienie, wizja człowieka).</p> <p>Również tematy z przypowieści Jezusa (np. miłosierdzie, paruzja); wybrane perykopy w ujęciu synoptycznym.</p> <p>Pisma Janowe – wprowadzenie ogólne, zagadnienia historyczne i literackie oraz teologia Pism Janowych, omówienie kilku szczegółowych tematów (Pieśń o wcieleniu Słowa, Ducha Paraklet, Maryja w Kanie i pod krzyżem, Miłość braterska, Męka Pańska); ćwiczenia – analiza tekstów ukazujących omawiane tematy, uczestnicy przedstawiają prezentacje zagadnień teologicznych z Ewangelii i Listów św. Jana, przygotowują sprawozdanie z lektury i analizę pięciu wersów greckiego tekstu Ewangelii.</p> <p>Wykład obejmuje dwa semestry. Po ogólnym wprowadzeniu zaczyna się od omówienia kolejnych rozdziałów</p>	
--	--	--	--	--	--	--	---	--

								Dziejów Apostolskich, aż do momentu, gdy święty Paweł zaczyna pisać listy. Odtąd omawianie Dziejów jest przeplatane kolejnymi Listami Pawłowymi, w kolejności chronologicznej (prawdopodobnej) ich powstania. I semestr obejmuje 1–2 Tes, Ga, 1 Kor (czasem 2 Kor), natomiast II semestr – pozostałe Listy Pawłowe (i odpowiednie dalsze rozdziały Dz), List do Hebrajczyków oraz Listy Katolickie. Do egzaminu jest wymagana gruntowna znajomość omówionych Ksiąg oraz objaśnień podanych podczas wykładów.	
43.	Pedagogika i katechetyka specjalna	S				30	2	<p>1. Interdyscyplinarny charakter pedagogiki specjalnej; pojęcia niepełnosprawności; cele i zadania pedagogiki specjalnej.</p> <p>2. Charakterystyka subdyscyplin pedagogiki specjalnej (surdopedagogika, tyflopädagogika, oligofrenopedagogika, pedagogika terapeutyczna, pedagogika korekcyjna).</p> <p>3. Praca z dzieckiem o specjalnych potrzebach edukacyjnych –rodzaje trudności o charakterze niespecyficznym i specyficznym. Problem dysleksji rozwojowej, dyskalkulii, dyspraksji oraz specyficznych trudności w rozwoju językowym (SLI), ich objawy oraz przyczyny.</p>	<p>TMaK_W10 TMaK_U14 TMaK_U15 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K03 TMaK_K04 TnMaK_W01 TnMaK_W09 TnMaK_U01 TnMaK_U02 TnMaK_U03 TnMaK_U04 TnMaK_U05 TnMaK_U06 TnMaK_U07 TnMaK_U08 TnMaK_U09 TnMaK_U10 TnMaK_K01</p>

								TnMaK_K02 TnMaK_K03 TnMaK_K04 TnMaK_K05 TnMaK_K06 TnMaK_K07	
44.	Teologia życia rodzinnego			N		60	2	<p>Część I: W ramach wykładu podejmowane będą zagadnienia dotyczące powołania człowieka do miłości, małżeństwa jako przymierza miłości, nierozzerwalności małżeństwa, małżeństwa jako źródła nowego życia – prokreacji, wspólnoty rodzinnej.</p> <p>Część II: W ramach wykładu podejmowane będą zagadnienia dotyczące zamysłu Boga co do powołania człowieka do życia małżeńskiego i rodzinnego, natury i znaczenia ludzkiej płciowości, przygotowania do życia w małżeństwie i rodzinie.</p>	TMaK_W08 TMaK_U07 TMaK_U15 TMaK_K02 TMaK_K03 TMaK_K05 TMaK_K06
45.	Teologia pastoralna			N		75	5	<ol style="list-style-type: none"> 1. Apostolstwo świeckich źródła, cele. 2. Dziedziny apostolstwa świeckich. 3. Apostolstwo w obszarze kultury, tradycja, inkulturacja. 4. Apostolstwo na polu pracy, gospodarki. 5. Apostolstwo na polu polityki. 6. Apostolstwo na polu wolnego czasu. 7. Apostolstwo dnia świątecznego. 8. Formacja apostołska. 9. Urzeczywistnianie parafii wspólnoty-wspólnot. 10. Duszpasterska rada parafialna. 11. Małe grupy w kościele – teologiczne źródła, znaczenie. 	TMaK_W08 TMaK_W13 TMaK_W14 TMaK_W17 TMaK_W18 TMaK_U15 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K08

							<p>12. Kwalifikacja grup: stowarzyszenia, ruchy, bractwa.</p> <p>13. Kryteria kościelnego charakteru grup.</p> <p>14. Duszpasterstwo wobec problemu sekt.</p> <p>15. Duszpasterstwo charytatywne (teologia, praktyczne formy).</p> <p>16. Chrześcijanin a środowiska przyrodnicze.</p> <p>17. Duszpasterstwo a problem migracji.</p>		
46.	Katechetyka formalna			N		60	4	<p>1. Ukazanie celów katechezy, metod i środków dydaktycznych w ramach nauczania religii w szkole.</p> <p>2. Przybliżenie rozwoju psychofizycznego i religijnego dzieci w wieku przedszkolnym i szkolnym oraz form dostosowania do niego przekazywanych treści w ramach lekcji religii.</p> <p>3. Uwarunkowania katechezy młodzieży od strony rozwoju psychofizycznego i religijnego. Wychowanie do wiary osobowej.</p> <p>4. Wychowanie do życia w Kościele i pełnienia ról społecznych.</p>	<p>TMaK_W08</p> <p>TMaK_U14</p> <p>TMaK_K01</p> <p>TMaK_K02</p> <p>TMaK_K03</p> <p>TMaK_K04</p> <p>TnMaK_W01</p> <p>TnMaK_W02</p> <p>TnMaK_U03</p> <p>TnMaK_U04</p> <p>TnMaK_K06</p>
47.	Praktyki (dydaktyczno-katechetyczne, psychologiczno-pedagogiczne)			N		190	15	<p>Praktyki katechetyczne na różnych poziomach kształcenia.</p>	<p>TMaK_W08</p> <p>TMaK_U01</p> <p>TMaK_U14</p> <p>TMaK_U15</p> <p>TMaK_K01</p> <p>TMaK_K02</p> <p>TMaK_K03</p> <p>TMaK_K04</p> <p>TMaK_K06</p> <p>TnMaK_W01</p> <p>TnMaK_W02</p> <p>TnMaK_W03</p>

									TnMaK_W04 TnMaK_W05 TnMaK_W06 TnMaK_W07 TnMaK_W08 TnMaK_W09 TnMaK_W10 TnMaK_W11 TnMaK_W12
48.	Duchowość laikatu			N		30	1	<p>1. Laikat w historii chrześcijaństwa.</p> <p>2. Duchowość ludzi świeckich w kontekście ich miejsca we wspólnocie Kościoła.</p> <p>3. Duchowość laikatu w aspekcie charakteru świeckiego, w relacji do świata.</p> <p>4. Specyfika doświadczenia relacji z Bogiem w duchowości ludzi świeckich.</p>	TMaK_W10 TMaK_U06 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K04
49.	Bioetyka	H				60	2	<p>Bioetyka ogólna (początki bioetyki i jej podział, modele bioetyczne, życie jako problem filozoficzny i teologiczny, problemy ewolucji, pryncypia bioetyki katolickiej).</p> <p>2. Zagadnienia współczesnej genetyki (podstawy, genetyka mikroorganizmów, roślin, zwierząt i człowieka, badania genetyczne, choroby genetyczne, eugeniczna inżynieria genetyczna).</p> <p>3. Bioetyka początków życia (techniki wspomaganego poczęcia, status embrionu i płodu ludzkiego, problem aborcji).</p> <p>4. Zagadnienia bioetyczne życia dojrzałego i jego fazy końcowej (transplantologia, choroba terminalna, eutanazja i opieka paliatywna).</p>	TMaK_W11 TMaK_U13 TMaK_K06

							Personalizm ontologicznie uzasadniony i metoda triangulacyjna; specyfika ludzkiej seksualności; zasady bioetyki; aborcja; człowiek w fazie embrionalnej; metody sztucznego zapłodnienia; ocena etyczna macierzyństwa zastępczego; diagnostyka prenatalna; AIDS; różnica pomiędzy naturalnym planowaniem rodziny a antykoncepcją; transplantacje narządów; etyczne zasady postępowania z pacjentami w stanach terminalnych; naprotechnologia; antykoncepcja; komórki macierzyste.		
50.	Teologia dogmatyczna mariologia			N		45	3	<p>1. Biblijne podstawy mariologii.</p> <p>2. Historyczny rozwój refleksji nad rolą i miejscem Maryi w Kościele.</p> <p>3. Dogmaty maryjne i ich współczesne interpretacje.</p> <p>4. Obraz Maryi w szeroko pojętej kulturze chrześcijańskiej (literatura, ikonografia).</p> <p>5. Analiza najważniejszych dokumentów Kościoła poświęconych Maryi.</p> <p>6. Podstawy kultu maryjnego i jego formy.</p> <p>7. Objawienia maryjne (miejsce i rola w teologii, kryteria ich wiarygodności).</p> <p>Podstawowe nowożytne dokumenty mariologiczne (Pius IX, <i>List apostolski „Ineffabilis Deus”</i>; Pius XII, <i>Konstytucja apostolska „Munificentissimus Deus”</i>; Sobór Watykański II, <i>Konstytucja dogmatyczna o Kościele „Lumengentium”</i>, roz. VIII; Paweł VI, <i>Adhortacja apostolska „Marialis cultus”</i>).</p>	<p>TMaK_W06</p> <p>TMaK_U02</p> <p>TMaK_K02</p> <p>TMaK_K06</p> <p>TMaK_K08</p>

							<p>Podstawowe kierunki posoborowej odnowy mariologicznej (<i>Biblijna droga pobożności maryjnej</i> – Kudasiewicz, <i>Zasady pobożności maryjnej: Per Iesum ad Mariam, Per Mariam ad Iesum</i> – S. C. Napiórkowski, K Kowalik; <i>Kryteria weryfikacji mariologicznych objawień prywatnych</i> – M. Rusecki). Wybrane zagadnienia mariologii współczesnej (problematyka „piątego dogmatu” – K. Kowalik, <i>Żydzi i religia żydowska a Maryja Matka Jezusa</i>, – W. Chrostowski, <i>Maryja w tajemnicy Kościoła</i> – J. Ratzinger i H. U. von Balthasar, <i>Mariologia w drodze: perspektywy mariologiczne XXI wieku</i> – J. Paredes).</p>		
51.	Teologia dogmatyczna sakramentologia			N		30	3	<p>Sakramentologia to systematyczna refleksja teologiczna nad sakramentami. W pojęciu sakramentologii zawiera się nie sama tylko nauka o sakramentach w ogólności i o poszczególnych sakramentach; obejmuje ona również teoriopoznawcze zagadnienie relacji dogmatycznej refleksji nad sakramentami do ich miejsca w pozostałych dyscyplinach teologicznych. Zajmuje się ona nadto umiejscowieniem tej tematyki w całości dogmatyki. Sakramentologia stawia następujące pytania: z jakiej racji rzeczywistości należące do tego świata mogą wskazywać na Boże zbawienie i służyć za jego pośrednictwa?; jakie znaczenie mają czynności symboliczne w kontaktach międzyludzkich i na czym polega ich działanie?</p>	<p>TMaK_W06 TMaK_U02 TMaK_K02 TMaK_K06 TMaK_K08</p>

								<p>Sakramentologia dogmatyczna w oparciu o źródła wiary chrześcijańskiej i ich własną historię, ukazuje sakramenty jako konkretne, związane z sytuacją, sposoby realizacji powszechnego sakramentu Kościoła oraz odnosi je do teraźniejszości. Systematyczna nauka o sakramentach dotyczy najpierw sakramentów w ogólności następnie szczegółowej analizy wszystkich sakramentów. Omawiana jest historia sakramentologii ze szczególnym uwzględnieniem rozumienia słów <i>mysterion</i> – <i>sacramentum</i>, następnie początki i rozwój teologii sakramentów od Pisma św. poprzez patrystykę, scholastykę, reformację i Trydent, aż po rozwinięcia współczesne. Ponadto analizowany jest problem pochodzenia, ustanowienia i określenia liczby sakramentów. Także kwestie szczegółowe jak: zasada <i>ex opere operato</i>, szafarz i podmiot sakramentów, sprawczość sakramentów, sposób skuteczności, skutki sakramentów.</p>	
52.	Katolicka nauka społeczna	S				60	6	<p>W wykładach podejmuje się próbę całościowego ukazania społecznego nauczania Kościoła. Realizowane są następujące zagadnienia:</p> <ul style="list-style-type: none"> - propedeutyka katolickiej nauki społecznej; - zaangażowanie w sprawy społeczne – istotnym zadaniem ewangelizacyjnej misji Kościoła; - historyczny wymiar nauczania społecznego Kościoła; 	<p>TMaK_W11 TMaK_W14 TMaK_W18 TMaK_U01 TMaK_U11 TMaK_U12 TMaK_U15 TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K07</p>

								<ul style="list-style-type: none"> - podstawy etyczno-społeczne i teologiczno-moralne społecznego nauczania Kościoła; - człowiek istotą społeczną; - cele i zadania polityki, ekonomii i kultury; - zadania świeckich w porządku doczesnym oraz wychowanie i działanie. 	
53.	Teologia biblijna			N		30	3	Wykład semestralny, obejmujący syntezę orędzia ksiąg biblijnych Starego i Nowego Testamentu, dotyczącego wybranych tematów, jak Bóg, Duch Święty, Chrystus, Stworzenie – upadek – nowe stworzenie, Człowiek, Lud Boży, Przymierze, Etyka biblijna, Eschatologia. Celem wykładu jest przede wszystkim ukazanie rozwoju myśli biblijnej w wybranych kwestiach.	<p>TMaK_W05 TMaK_U02 TMaK_K02 TMaK_K08</p>
54.	Katechetyka formalna i szczegółowa			N		60	4	W czasie zajęć studenci są zapoznawani z dydaktyczno-katechetycznymi czynnikami wpływającymi na skuteczność procesu katechizacji; różnorodnością form i metod nauczania religii; zasadami doboru treści i metod dydaktyczno-katechetycznych z uwzględnieniem wieku ucznia; uwarunkowaniami katechezy dzieci i młodzieży od strony psychofizycznego i religijnego; są zapoznawani także z zagadnieniami katechezy dla uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjnych; dokumentami prawnymi regulującymi prawny status nauczania religii w szkole i kwalifikacje nauczycieli religii, prawa i obowiązki katechety	<p>TMaK_W08 TMaK_U14 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K03 TMaK_K04 TnMaK_W01 TnMaK_W02 TnMaK_U03 TnMaK_U04 TnMaK_K06</p>

							<p>w szkole i parafii; zadania wynikające dla katechezy z zasady: nauczanie religii w szkole – przygotowanie do sakramentów w parafii.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ukazanie sposobów pracy nauczyciela z dziećmi i młodzieżą w ramach nauczania religii w szkole. 2. Dydaktyczne zasady doboru treści nauczania – uczenia się; specyfika procesu dydaktycznego w katechezie w relacji do szkolnej teorii procesu nauczania – uczenia się. 3. Różnorodne metody i formy nauczania i katechizowania m.in. liturgiczne, biblijne. 4. Główne zasady nauczania oraz ich znaczenie dla skuteczności procesu katechizacji. 		
55.	Historia duchowości			N		30	2	<p>Przedmiotem wykładu jest historia duchowości Kościoła katolickiego z punktu widzenia najważniejszych zjawisk, postaci, szkół i nurtów duchowości oraz kluczowych dla danego okresu dominant. Zakres obejmuje cztery główne epoki tj. duchowość biblijną i patrystyczną, następnie średniowieczną ze szczególnym uwzględnieniem zakonów, dalej – nowożytną zorganizowaną wokół szkół „narodowych” – hiszpańskiej, włoskiej, francuskiej oraz polskiej, wreszcie – duchowość współczesną od wieku XIX po XXI. Celem wykładu jest nabycie ogólnej, właściwej orientacji w ważnych zjawiskach duchowych, ale przede wszystkim właściwe rozumienie ich</p>	<p>TMaK_W10 TMaK_U06 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K04</p>

								założeń, przebiegu i owoców, co pozwala odnosić je do zjawisk nam współczesnych.	
56.	Praca magisterska			N		-	10	Praca dyplomowa.	TMaK_W01 TMaK_W04 TMaK_W15 TMaK_U02 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K04 TMaK_K06 TMaK_K08
57.	Zagadnienia ekumeniczne			N		45	4	<p>1. Panorama podzielonego chrześcijaństwa:</p> <p>a. Kościoły wschodnie;</p> <p>b. Kościoły i Wspólnoty kościelne tradycji zachodniej.</p> <p>2. Historia ruchu ekumenicznego:</p> <p>a. Inicjatywy ekumeniczne poza Kościołem rzymskokatolickim;</p> <p>b. Kościół rzymskokatolicki wobec ruchu ekumenicznego;</p> <p>c. Sytuacja wyznaniowa i ekumenizm w Polsce.</p> <p>3. Katolickie podstawy ekumenizmu:</p> <p>a. Racje ekumenicznego zaangażowania;</p> <p>b. Tajemnica jedności Kościoła;</p> <p>c. Teologia powrotu do jedności;</p> <p>d. Praktyczna realizacja zaangażowania ekumenicznego.</p> <p>4. Wybrane zagadnienia teologiczno-ekumeniczne:</p> <p>a. Dialogi dwustronne Kościoła rzymskokatolickiego;</p> <p>b. Modele jedności;</p> <p>c. Wzajemne uznanie chrztu;</p> <p>d. Współdziałania w czynnościach świętych (Eucharystia);</p>	TMaK_W07 TMaK_U10 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K08

								<p>e. Małżeństwa mieszane. Istota i cel dialogu ekumenicznego. Formacja ekumeniczna w Kościele katolickim. Tożsamość wyznaniowa a ekumenizm. Ocena uniatyzmu jako drogi do widzialnej jedności chrześcijan. Rzymskokatolicki a ewangelicki obraz Marcina Lutera. Stosunek Kościoła prawosławnego do chrześcijan nieprawosławnych. Sakramenty inicjacji chrześcijańskiej a jedność wiary. Małżeństwa mieszane: aktualne wyzwanie dla Kościołów.</p>	
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

2c. Wykaz zajęć (przedmiotów) dla specjalności *teologia systematyczna z odniesieniem do kierunkowych efektów uczenia się*

L.p.	Nazwa zajęć (przedmiotu)	H/S	W	P/N	Typ zajęć (przedmiotu) (np. specjalnościowy, modułowy)	Łączna liczba godzin	Łączna liczba punktów ECTS	Treści programowe	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się (symbole KEU)
1.	Historia filozofii	H				60	8	Dzieje filozofii – od starożytności po czasy współczesne.	TMaK_W02 TMaK_W09 TMaK_U09 TMaK_K01 TMaK_K02
2.	Metafizyka	H				30	4	Historia metafizyki od starożytności do czasów współczesnych. Krytyka, ugruntowanie i metoda metafizyki. Podstawowe elementy metafizyki. Filozofia Boga jako ukoronowanie metafizyki.	TMaK_W09 TMaK_U16 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K05

3.	Filozofia człowieka	H				30	3	Tematyka zajęć z filozofii człowieka skoncentrowana jest na zapoznaniu studenta z podstawowymi, filozoficznymi koncepcjami człowieka. Na zajęciach przedstawione są podstawowe problemy egzystencji ludzkiej: relacja pomiędzy ciałem a duszą, wolność, zło, dobro, śmierć oraz świat wartości. Poruszane zagadnienia podczas zajęć mają pomóc zrozumieniu wyzwań przed jakimi staje współczesny człowiek, aby móc na nie udzielić adekwatnej odpowiedzi.	TMaK_W09 TMaK_U09 TMaK_K01 TMaK_K05 TMaK_K06
4.	Filozofia poznania	H				30	3	1. Relacje filozofii poznania z pozostałymi naukami. 2. Rys historyczny filozofii poznania. 3. Systematyczne ujęcie problematyki poznania. 4. Koncepcje prawdy.	TMaK_W09 TMaK_U09 TMaK_K01 TMaK_K05 TMaK_K06
5.	Historia Kościoła (starożytność, średniowiecze, nowożytność, współczesność)	H				120	14	Historia Kościoła i rola Kościoła w historii.	TMaK_W05 TMaK_W18 TMaK_U02 TMaK_K02 TMaK_K05
6.	Psychologia	S				60	4	Wykład z psychologii koncentruje się wokół następującej problematyki: 1. Zagadnienia wstępne: definicja, przedmiot i cel, działy, metody psychologii. 2. Kierunki psychologii: a) behawioryzm (Watson, Tolman, Skinner), b) psychoanaliza (klasyczna: Freud; głębi: Jung; indywidualna Adler; kulturowa: Horney; neopsychoanaliza E. Fromma; analiza transakcyjna E. Berne),	TMaK_W10 TMaK_U06 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K03 TMaK_K04

							<p>c) psychologia humanistyczna (A. H. Maslow, C. R. Rogers, G. W. Allport),</p> <p>d) analiza egzystencjalna V. E. Frankla,</p> <p>e) psychologia poznawcza G. Kelly; regulacyjna teoria osobowości J. Reykowskiego; transgresyjna koncepcja człowieka Kozielskiego).</p> <p>3. Biologiczne podstawy zachowania: układ nerwowy, układ wydzielania wewnętrznego.</p> <p>4. Emocje: interpretacja i określanie emocji, emocje podstawowe, funkcje emocji, komunikowanie emocji, kształtowanie uczuć.</p> <p>5. Procesy poznawcze: wrażenia, spostrzeżenia, wyobrażenia, uwaga, pamięć, myślenie.</p> <p>6. Działanie ludzkie: podmiotowe uwarunkowania, motywacja, proces działania.</p> <p>7. Kształtowanie dojrzałej osobowości.</p>		
7.	Teologia fundamentalna (chrystologia i eklezjologia)			N		60	7	<p>Tekst Pisma Świętego, dokumenty Drugiego Soboru Watykańskiego (konstytucja dogmatyczna o Kościele Lumen gentium, konstytucja duszpasterska Gaudium et spes) oraz podręcznik A. Napiórkowski, Bosko-ludzka wspólnota. Podstawy katolickiej eklezjologii integralnej, WAM, Kraków 2010. Struktura traktatu o Kościele, metody eklezjologii integralnej; Izrael – wybrany lud Przymierza Jahwe; biblijna geneza i natura Kościoła; rys historyczno-dogmatyczny rozwoju myśli o Kościele; eklezjologia</p>	<p>TMaK_W06 TMaK_U02 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K08</p>

								systematyczna (teologiczne kategorie Kościoła; jego urzeczywistnianie się oraz znamiona); wzrastające communio.	
8.	Poznanie teologiczne			N		30	3	Teologiczna teoria poznania; język religijny; historyczne koncepcje teologii; metodologia teologii.	TMaK_W01 TMaK_U02 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K08
9.	Wykład monograficzny		W	N		420	28	Pogłębienie wiedzy z wybranej tematyki omawianej w zaproponowanych wykładach monograficznych (lista wykładów do wyboru).	TMaK_W08 TMaK_U08 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K07
10.	Metodyka nauk humanistycznych (historia, filozofia, teologia)	H				15	2	Podstawy metodyczne nauk humanistycznych ze szczególnym uwzględnieniem filozofii, historii, nauk o literaturze przydatnych do studiowania teologii.	TMaK_W01 TMaK_W13 TMaK_U02 TMaK_K01 TMaK_K04
11.	Ochrona własności intelektualnej					10	1	W ramach zajęć Ochrona własności intelektualnej (10h) realizują następujące treści programowe: pojęcie dobra niematerialnego, pojęcie utworu, utwory samoistne, niesamoistne, podmioty prawa – twórca, pracodawca, instytucja naukowa, uczelnia. Autorskie prawa osobiste, ze szczególnym uwzględnieniem przywłaszczenia sobie autorstwa oraz wprowadzenia w błąd co do autorstwa. Autorskie prawa majątkowe, pola eksploatacji. Dozwolony użytek prywatny i publiczny, w tym prawo cytatu, użytek dydaktyczny i naukowy, użytek akcesoryjny.	TMaK_W20 TMaK_U03 TMaK_K05

12.	Język łaciński				60	5	Osiągnięcie odpowiedniego poziomu języka starożytnego.	TMaK_W03 TMaK_U04 TMaK_U19 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K09
13.	Język nowożytny		W		120	9	Osiągnięcie odpowiedniego poziomu języka nowożytnego.	TMaK_W16 TMaK_U04 TMaK_U17 TMaK_U18 TMaK_U20 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K09
14.	Wychowanie fizyczne				60	0	-	-
15.	Filozofia moralna	H			30	3	Wykład, z pozycji personalizmu, dokonuje przeglądu najważniejszych systemów etycznych, poczynwszy od starożytności (Sokrates, Antystenes, Arystyp, Platon, Arystoteles), poprzez średniowiecze (Św. Tomasz), nowożytność i współczesność (Th. Hobbes, J. Bentham, J. St. Mill, I. Kant, E. Durkheim, Levy-Brühl, G. E. Moore, H. A. Prichard, W. D. Ross, J. Ayer, Cl. Stevenson, R. M. Hare, M. Scheler, D. v. Hildebrand, F. Nietzsche, J. P. Sartre, M. Buber, K. Wojtyła, T. Styczeń). W wykładzie wyróżnia się i analizuje systemy etyczne w oparciu o źródła moralności (deontologizm heteronomiczny, deontologizm autonomiczny) oraz w oparciu o personalistyczne kryterium moralności (hedonizm, utylitaryzm, eudajmonizm, personalizm).	TMaK_W09 TMaK_U09 TMaK_U11 TMaK_K01 TMaK_K05 TMaK_K06

								Po historyczno-krytycznym przeglądzie różnych nurtów etycznych, wykłada się etykę klasyczną, arystotelesowsko-tomistyczną w interpretacji personalistycznej. Omawia się wybrane tematy z traktatów tej etyki, jakimi są: eudajmonologia – nauka o celu ostatecznym i szczęściu, aksjologia – naukę o wartościowaniu czynów ludzkich, deontologia – nauka o prawie naturalnym, synejdezjologia – nauka sumienia oraz aretologia – nauka o cnotach.	
16.	Filozofia przyrody	H				30	4	Podstawowe zagadnienia z filozofii przyrody zarówno w ujęciu historycznym jak i problemowym: filozofia biologii, filozofia fizyki, sztuczna inteligencja.	TMaK_W09 TMaK_U09 TMaK_K01 TMaK_K05 TMaK_K06
17.	Logika	H				30	4	1. Wychodzimy od analizy języka naturalnego, kategorii semantycznych wyrażeń tego języka, a po zidentyfikowaniu spójników logicznych i wprowadzeniu pojęcia zdania w sensie logicznym, przedstawiamy elementy Klasycznego Rachunku Zdań w postaci na wółformalnej. 2. Podajmy technikę dowodzenia tez tego rachunku i wprowadzamy pojęcia semantyczne (tautologia, wynikanie logiczne). 3. Następnie przedstawiamy podstawy intuicyjnej teorii zbiorów, którą wykorzystujemy do prezentacji elementów logicznej teorii nazw; logicznej teorii definicji; oraz logicznej teorii pytań. 4. Klasyczny Rachunek Zdań.	TMaK_W09 TMaK_U09 TMaK_K01 TMaK_K05 TMaK_K06

								5. Algebra zbiorów i stosunki zakresowa między nazwami. 6. Budowa i rola definicji.	
18.	Psychologia pastoralna	S				30	3	Dojrzałość osobowości w kontekście religijnym, samobójstwa i rola religii w ich profilaktyce, kryzysy psychologiczne u osób religijnych, w tym duchownych, radzenie sobie w sytuacjach trudnych w kontekście religii, poczucie winy osób religijnych, życie rodzinne zgodnie z nauką Kościoła.	TMaK_W10 TMaK_U06 TMaK_U03 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K03 TMaK_K04
19.	Teologia duchowości			N		30	4	Omawiane są podstawowe zagadnienia z zakresu chrześcijańskiej duchowości, stanowiące strukturę procesu uświęcenia: 1. doświadczenie Boga a wiedza o relacji z Bogiem, 2. teologia duchowości jako nauka, 3. twórcy teologicznej komunii, 4. powszechne powołanie do świętości, 5. okresy życia duchowego, 6. duchowość sakramentalna.	TMaK_W19 TMaK_U07 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K08
20.	Wstęp do Pisma Świętego			N		30	3	1. Ogólne informacje o Biblii. Powstawanie Biblii, Kanon biblijny, języki biblijne i tłumaczenia tekstu. 2. Tekst Pisma św., zasady krytyki tekstu. 3. Hermeneutyka biblijna. 4. Proforystyka biblijna.	TMaK_W01 TMaK_U02 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K08
21.	Liturgika			N		30	4	Znaki sakramentalne i sakramentalia są formą działania Boga pośród historii. Poprzez swój symboliczny charakter odnoszą człowieka do osobowej rzeczywistości zbawienia w Chrystusie. Są konkretnymi, związanymi z sytuacją osoby	TMaK_W08 TMaK_U02 TMaK_U15 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K04

							<p>sposobami realizacji powszechnego sakramentu zbawienia, jakim jest Kościół.</p> <p>Wykład przedstawia następujące zagadnienia: znaczenie sakramentów i sakramentaliów w życiu Kościoła; ich rozwój historyczny; zmiany obrzędowe po Soborze Watykańskim II; symbolika obrzędów; treści teologiczne zawarte w celebracjach poszczególnych obrzędów.</p> <p>Sakramenty – uwagi ogólne. Pontyfikał i rytuał.</p> <p>I. Sakramenty:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Sakramenty inicjacji chrześcijańskiej: <ol style="list-style-type: none"> a. Chrzest (historia i teologia); b. Bierzmowanie (historia i teologia); c. Eucharystia. 2. Sakrament pojednania i pokuty (historia i teologia). 3. Sakrament namaszczenia chorych (historia i teologia). 4. Sakrament święceń (historia i teologia). 5. Sakrament małżeństwa (historia i teologia). <p>II. Inne czynności Kościoła poza siedmioma sakramentami.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Sakramentalia (historia i teologia). 2. Konsekrowane dziewictwo w Kościele. 3. Błogosławieństwa. 4. Egzorcyzmy. 5. Procesje, pielgrzymki, rok święty. 6. Pogrzeb chrześcijański. 7. Pobożność ludowa a liturgia. <p>Sakramenty – uwagi ogólne.</p>	TMaK_K07
--	--	--	--	--	--	--	--	----------

							<p>Tematyka ćwiczeń obejmuje zagadnienia dotyczące sprawowania Eucharystii na przestrzeni wieków i współcześnie:</p> <ol style="list-style-type: none">1. Uczta paschalna – Liturgia eucharystyczna. Birkat ha – mazon (Wielka modlitwa błogosławienia i dziękczynienia).2. Ogólne Wprowadzenie do Mszału Rzymskiego z trzeciego wydania Mszału rzymskiego, Rzym 2002, oraz wskazania Episkopatu Polski, Pallottinum, Poznań 2006, s. 113–127.3. Teksty o ustanowieniu Eucharystii (Mt 26, 26–29; Mk 14, 22–25; Łk 22, 14–20; 1 Kor 11, 23–26). Inne teksty o Eucharystii (J 6, 32–40. 48–59; 13, 1–15; Łk 24, 13–32; Dz 2, 42–47; 1 Kor 11, 17–34).4. Problem daty Ostatniej Wieczerzy.5. Ogólne Wprowadzenie do Mszału Rzymskiego z trzeciego wydania Mszału rzymskiego, Rzym 2002, oraz wskazania Episkopatu Polski, Pallottinum, Poznań 2006, s. 9–16.6. Pora Mszy św. w pierwszych wiekach chrześcijaństwa.7. Eucharystia od II do III wieku:<ol style="list-style-type: none">a) Didache IX, X, XIV;b) Justyn Męczennik, Apologia 65–67;c) Hipolit Rzymski, Tradycja apostołska.8. Ogólne Wprowadzenie do Mszału Rzymskiego z trzeciego wydania Mszału rzymskiego, Rzym 2002, oraz wskazania Episkopatu Polski, Pallottinum, Poznań 2006, s. 20–26.9. Pora Mszy św. w pierwszych wiekach chrześcijaństwa.	
--	--	--	--	--	--	--	---	--

							<p>10. Ogólne Wprowadzenie do Mszału Rzymskiego z trzeciego wydania Mszału rzymskiego, Rzym 2002, oraz wskazania Episkopatu Polski, Pallottinum, Poznań 2006, s. 26–34.</p> <p>11. Ordines Romani. Msza rzymska według Ordo Romanus I.</p> <p>12. Ogólne Wprowadzenie do Mszału Rzymskiego z trzeciego wydania Mszału rzymskiego, Rzym 2002, oraz wskazania Episkopatu Polski, Pallottinum, Poznań 2006, s. 34–40.</p> <p>13. Świątowanie niedzieli przez udział w Eucharystii.</p> <p>14. Ogólne Wprowadzenie do Mszału Rzymskiego z trzeciego wydania Mszału rzymskiego, Rzym 2002, oraz wskazania Episkopatu Polski, Pallottinum, Poznań 2006, s. 47–58.</p> <p>15. Przestrzeń liturgiczna: pierwsze kościoły syryjskie, bazyliki rzymskie. Chrześcijański ołtarz. Krzyż na ołtarzu. Kierunek zanoszonych modlitw.</p> <p>15. Ogólne Wprowadzenie do Mszału Rzymskiego z trzeciego wydania Mszału rzymskiego, Rzym 2002, oraz wskazania Episkopatu Polski, Pallottinum, Poznań 2006, s. 63–73.</p> <p>16. Ogólne Wprowadzenie do Mszału Rzymskiego z trzeciego wydania Mszału rzymskiego, Rzym 2002, oraz wskazania Episkopatu Polski, Pallottinum, Poznań 2006, s. 75–80; 97–102.</p>	
--	--	--	--	--	--	--	---	--

22.	Języki biblijne – język grecki					30	2	Osiągnięcie bardzo podstawowego poziomu znajomości języka greckiego.	TMaK_W03 TMaK_U04 TMaK_U19 TMaK_K01 TMaK_K05 TMaK_K09
23.	Języki biblijne – język hebrajski					30	2	Osiągnięcie bardzo podstawowego poziomu znajomości języka hebrajskiego.	TMaK_W03 TMaK_U04 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K09
24.	Teologia moralna ogólna			N		30	4	Określenie teologii moralnej, jej specyfika, źródła, metoda, historia. Człowiek podmiotem moralności, czyny ludzkie. Obiektywna i subiektywna norma moralna – prawo moralne i sumienie. Odpowiedź człowieka na Boże wezwanie – cnota moralna, grzech.	TMaK_W06 TMaK_U13 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K08
25.	Teologia moralna szczegółowa			N		60	8	Chrześcijańskie odniesienie do bliźniego w duchu sprawiedliwości i miłości. Troska o zbawienie bliźniego. Troska o życie i zdrowie bliźniego. Niematerialne dobra osobowe bliźniego. Troska o dobra materialne bliźniego. Zasadnicze odniesienie człowieka do świata materialnego. Dzieło kultury i praca w aspekcie moralnym. Życie zawodowe i gospodarcze w aspekcie moralnym. Chrześcijanin wobec państwa i ojczyzny. Kurs obejmie w wykładach jednego semestru zagadnienia dotyczące: cnót teologicznych wiary nadziei	TMaK_W06 TMaK_U13 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K08

							<p>i miłości, natury kultu Bożego, specyficznych obowiązków moralnych wynikających z kultu, przewinień moralnych co do kultu Bożego, konsekracji życia ludzkiego – sakramenty, dyspozycji do ważnego i owocnego przyjmowania sakramentów, ślubów.</p> <p>Analiza fundamentalnych problemów, oraz szczególnie istotnych zagadnień rozważanych współcześnie w ramach teologii moralnej, dotyczących: szacunku dla Imienia Bożego, osób konsekrowanych, miejsc świętych, rzeczy świętych, odpowiedzialności za świat, sprawiedliwości i miłości. Metodologia t. moralnej (definicja, przedmiot formalny i materialny, relacje do innych dziedzin poznania, metoda), moralność objawiona (4 główne tematy i 8 kryteriów metodologicznych), antropologia moralna – wybrane zagadnienia (Bóg jako źródło i cel moralności, człowiek – jako podmiot moralny, zarys historii teologii moralnej (patrystyka, średniowiecze, czasy nowożytne, współczesność). Podmiotowy aspekt moralności katolickiej (działanie moralne, cnoty i wady, grzech, sumienie); przedmiotowy wymiar moralności katolickiej (łaska, prawo moralne, Kościół).</p>		
26.	Patrologia – historia dogmatu			N		60	8	<p>Zapoznanie się z poglądami teologicznymi pisarzy starożytności chrześcijańskiej do IV wieku a w kolejnym semestrze od IV wieku do VII ze szczególnym uwzględnieniem Ojców</p>	<p>TMaK_W03 TMaK_U09 TMaK_K02 TMaK_K06</p>

								Kapadockich, św. Ambrożego, św. Augustyna, Grzegorza Wielkiego oraz Soborów od Konstantynopolińskiego I w 381 r. do Soboru Nicejskiego II w 787 r.	
27.	Stary Testament (ogólny, Pięcioksiąg, Psalmi, księgi mądrościowe, prorocy wielcy, prorocy mniejsi)			N		195	22	<p>Cechy literatury mądrościowej na tle kultur Bliskiego Wschodu (Mezopotamia, Kanaan i Egipt). Kluczowe gatunki literackie ksiąg mądrościowych wraz z ich zasadniczym przesłaniem teologicznym. Geneza Psalterza</p> <p>Gatunki psalmów według H. Gunkela. Zarys teologii Psalterza: teocentryzm, Świątynia, mesjanizm. Egzegeza wybranych psalmów. Plan ćwiczeń obejmuje prezentację gatunku, autorstwa, datacji i celu powstania poszczególnych ksiąg, charakterystykę metod interpretacji na podstawie wybranych tekstów oraz dyskusję nt. możliwości wykorzystania danych fragmentów w teologii, homilii i katechezie.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Pozycja i rola Pięcioksięgu w kanonie Pisma Świętego. 2. Mojżeszowe autorstwo Pięcioksięgu. 3. Klasyczna hipoteza źródeł (J, E, D, P). 4. Nowe teorie nt. kompozycji Pięcioksięgu. 5. Prehistoria biblijna (Rdz 1–11) a mity starożytnego Wschodu. 6. Właściwości literackie Heksameronu (Rdz 1,1–2,4a). 7. Egzegeza Heksameronu. 8. Teologia Heksameronu. 9. Grzech pierwszych rodziców (Rdz 3,1–24) – egzegeza i teologia. 	<p>TMaK_W05 TMaK_U02 TMaK_K02 TMaK_K08</p>

							<p>10. Znaczenie opowiadania o Kainie i Ablu (Rdz 4).</p> <p>11. Złożoność i sens opowiadania o potopie (Rdz 6,9-9,17).</p> <p>12. Historia i religia Patriarchów.</p> <p>13. Abraham – przymierze (Rdz 15 i 17) i czyn wiary (Rdz 22).</p> <p>14. Postać Izaaka.</p> <p>15. Saga i Jakubie i Józefie.</p> <p>16. Nazwa, struktura i treść Księgi Wyjścia.</p> <p>17. Tradycyjna teologia imienia Bożego a jego znaczenie (Wj 3,14).</p> <p>18. Plagi egipskie – znaczenie teologiczne.</p> <p>19. Przymierze Synajskie i Dekalog (Wj 19-24).</p> <p>20. Sanktuarium Izraela na pustyni (Wj 25-40).</p> <p>21. Kodeksy prawno-liturgiczne w Księdze Kapłańskiej.</p> <p>22. Wąż miedziany (Lb 18).</p> <p>23. Historia Balaama (Lb 22-24).</p> <p>24. Treść i znaczenie Księgi Powtórzonego Prawa; <i>Szma Israel</i> (Pwt 6).</p> <p>25. Historiografia biblijna – jej specyfika; Dzieło deuteronomistyczne.</p> <p>26. Bohater Księgi Jozuego; omów wybraną perykopę z Joz.</p> <p>27. Hipotezy zajęcia Kanaanu w świetle współczesnych badań.</p> <p>28. Rola i funkcje Sędziego na przykładzie Debory, Gedeona i Abimeleka.</p> <p>29. Tragiczny, ale bohater – Sędzia Samson.</p> <p>30. Rola Księgi Rut, dzieje bohaterki.</p> <p>31. Samuel – kapłan, sędzia i prorok.</p>	
--	--	--	--	--	--	--	---	--

							<p>32. Ustanowienie monarchii w Izraelu – okoliczności, interpretacja teologiczna.</p> <p>33. Mesjanizm prorocstwa Natana (2 Sm 7).</p> <p>34. Dzieje Dawida.</p> <p>35. Salomon i jego dzieło.</p> <p>36. Podział Królestwa: przyczyny i skutki podziału.</p> <p>37. Schematyzm historii królów w 1–2 Krl.</p> <p>15. Eliasz i Elizeusz (1 Krl 17–19 i 2 Krl 2–8).</p> <p>38. Ezechiasz, reforma Jozjasza, koniec monarchii.</p> <p>39. Księgi Kronik – specyfika, idee teologiczne.</p> <p>40. Ezd i Neh – treść, bohaterowie, sytuacja w niewoli i po niewoli babilońskiej.</p> <p>41. Gatunek i idee teologiczne ksiąg Judyty, Estery lub Tobiasza.</p> <p>42. Kontekst historyczny 1–2 Mch.</p> <p>43. Teologia i główne idee 1–2 Mch.</p> <p>44. Mądrość na starożytnym Bliskim Wschodzie oraz geneza i rozwój tradycji mądrościowych w Izraelu.</p> <p>45. Mądrość izraelska – terminologia, przedmiot, portret i rola mędrca; „Bojaźń Boża” w pismach mądrościowych.</p> <p>46. Maszal – mądrościowy gatunek literacki.</p> <p>47. Zasada odpłaty, jej krytyka i rozwiązanie problemu.</p> <p>48. Pani „Mądrość” – personifikacja czy hipostaza?</p> <p>49. Księga Hioba – struktura, rodzaj literacki, autor.</p> <p>50. Problem cierpienia w Księdze Hioba.</p>	
--	--	--	--	--	--	--	---	--

							<p>51. Księga Przysłów – charakterystyka księgi, personifikacja mądrości, hymn na cześć dzielnej niewiasty.</p> <p>52. Pieśń nad Pieśniami – język, rodzaj literacki, interpretacja alegoryczna a dosłowna.</p> <p>53. Nauka o ludzkiej (i Bożej) miłości w Pnp.</p> <p>54. Księga Koheleta – tytuł, autor, środowisko powstania.</p> <p>55. „Hebel” („vanitas”) – w Biblii i u Koheleta.</p> <p>56. Obraz Boga w Koh.</p> <p>57. Księga Syracha – tytuły, autor, problemy tekstualne.</p> <p>58. Struktura i orędzie Księgi Syracha.</p> <p>59. Księga Mądrości – tytuł, struktura, autor i adresaci.</p> <p>60. Mdr pomostem do NT: zasada retribucji, nagroda i kara, nieśmiertelność, nauka o Mądrości.</p> <p>61. Psalm: miejsce w kanonie, nazwy, nagłówki, numeracja.</p> <p>62. Poetycka struktura Psalterza.</p> <p>63. Gatunki literackie psalmów.</p>	
28.	Prawo kanoniczne	S			120	16	<p>Wykład z prawa kanonicznego prezentuje treści programowe z zakresu norm ogólnych znajdujących się w Księdze I Kodeksu Prawa Kanonicznego z 1983 r., które mają znaczenie podstawowe względem dalszych Ksiąg Kodeksu. W ramach prowadzonego wykładu przedstawiane są sukcesywnie zagadnienia wprowadzające, kanony wstępne oraz problematyka jedenastu Tytułów Księgi I Kodeksu Prawa Kanonicznego z 1983 r.</p>	<p>TMaK_W02 TMaK_W09 TMaK_U13 TMaK_K04 TMaK_K05 TMaK_K06</p>

Pośród zagadnień szczegółowych analizowane są następujące Tytuły: ustawy kościelne, zwyczaj, dekrety ogólne oraz instrukcje, poszczególne akty administracyjne, statuty i przepisy porządkowe, osoby fizyczne i prawne, czynności prawne, władza rządzenia, urzędy kościelne, przedawnienie oraz obliczanie czasu.

Cel: Poznanie norm prawa kanonicznego w zakresie przepisów dotyczących Księgi II Kodeksu Prawa Kanonicznego: Lud Boży i Księgi III KPK – Nauczycielskie Zadanie Kościoła oraz umiejętność ich zastosowania.

Przedmiot w sposób systematyczny przedstawia przepisy prawa kanonicznego zawarte w KPK 1983, księga II, III.

1. Wprowadzenie do Prawa Kanonicznego.
2. Wierni.
3. Hierarchiczny ustrój Kościoła,
4. Instytuty życia konsekrowanego i stowarzyszenia życia apostołskiego.
5. Nauczycielskie zadanie Kościoła.

Cel: Poznanie norm prawa kanonicznego w zakresie przepisów dotyczących Księgi IV Kodeksu Prawa Kanonicznego: Uświęcające zadanie Kościoła, Księgi V: Dobra doczesne Kościoła, Księgi VI: Sankcje w Kościele i Księgi VII: Procesy oraz umiejętność ich zastosowania.

Przedmiot w sposób systematyczny przedstawia przepisy prawa kanonicznego zawarte w KPK 1983, księga IV, V, VI i VII.

							<ul style="list-style-type: none"> 1. Sakramenty (z wyłączeniem Sakramentu małżeństwa). 2. Pozostałe akty kultu Bożego. 3. Miejsca i czasy święte. 4. Dobra doczesne Kościoła. 5. Przepisy karne Kościoła. 6. Rodzaje procesów kanonicznych i dotyczące ich przepisy. 7. Szczególne przypadki procesów małżeńskich. 8. Ogólne przepisy dotyczące sakramentów. 		
29.	Teologia dogmatyczna (Trójjedyny – protologia, chrystologia, sakramentologia, pneumatologia i charytologia, mariologia, teologia prawosławna i protestancka)			N		195	25	<ul style="list-style-type: none"> 1. Pneumatologia <ul style="list-style-type: none"> 1.1. Pneumatologia historyczna (znaczenia terminu „duch” w ST, Duch Św. w NT, pneumatologia okresu patrystycznego, pneumatologia okresu scholastycznego). 1.2. Wybrane zagadnienia pneumatologii systematycznej (problematyka darów Ducha Świętego, zagadnienie owoców Ducha Św., współczesne kierunki rozwoju pneumatologii). 2. Charytologia <ul style="list-style-type: none"> 2.1. Charytologia historyczna (hebrajskie i greckie określenia łaski w NT i ST, rzeczywistość łaski w Ew. synoptycznych, łaska u Jana oraz w listach Piotrowych i Pawłowych, charytologia okresu patrystycznego, charytologia scholastyczna i neoscholastyczna, Reformacja i Sobór Trydencki o łasce). 2.2. Wybrane zagadnienia charytologii nowożytnej (kontrowersja „de auxiliis”, nurt odnowy charytologicznej – H. de Lubac, kierunek transcendentálny w charytologii – K. Rahner, 	<p>TMaK_W06 TMaK_U02 TMaK_K02 TMaK_K06 TMaK_K08</p>

								<p>kierunek teodramatyczny – H. U. von Balthasar, kierunek deontologizacyjno-apatologiczny – J. Tischner).</p> <p>Wykład z mariologii obejmuje podstawowe zagadnienia z zakresu katolickiej mariologii:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Maryja w odwiecznym planie zbawczym Boga. 2. Maryja jako Matka Syna Bożego. 3. Maryja jako Oblubienica Ducha Świętego. 4. Ostatnie dogmaty maryjne. 5. Teologiczne podstawy kultu maryjnego. 	
30.	Historia sztuki (starożytność i średniowiecze, nowożytność i czasy współczesne, sakralnej w Polsce)	H				90	10	<p>Studenci poznają najważniejsze zjawiska europejskiej i polskiej sztuki XV–XX w. W trakcie zajęć omówione zostaną przemiany sztuki od włoskiego quattrocenta, poprzez renesans i północnoeuropejską sztukę XVI w., sztukę potrydencką, sztukę XVII i XVIII w., XIX-w. romantyzm, eklektyzm, nowe prądy przełomu XIX i XX w., aż po XX-w. sztukę awangardową, modernistyczną i postmodernizm. Szczególna uwaga jest poświęcona nowożytnej i nowoczesnej sztuce religijnej i architekturze sakralnej.</p> <p>Studenci poznają dzieje sztuki europejskiej i polskiej. W trakcie zajęć omówione zostaną najważniejsze zjawiska i wydarzenia w architekturze i sztuce od starożytnej Grecji i Rzymu, poprzez sztukę średniowieczną i nowożytną, po sztukę XIX w. oraz nowe prądy i nurty w sztuce XX w.</p>	<p>TMaK_W14 TMaK_W17 TMaK_W19 TMaK_U03 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K10</p>

								Szczególna uwaga zostanie poświęcona rozwojowi architektury sakralnej i sztuki religijnej.	
31.	Seminarium naukowe		W	N		180	12	Przygotowanie pracy dyplomowej.	TMaK_W01 TMaK_W04 TMaK_W15 TMaK_U02 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K04 TMaK_K06 TMaK_K08
32.	Nowy Testament (ogólny, Ewangelie synoptyczne, Ewangelia wg św. Jana, Dzieje Apostolskie i Listy Pawłowe, pisma Janowe)			N		195	24	Plan wykładu obejmuje objaśnienie problemu synoptycznego, genezę unikalnego gatunku ewangelii, datację i autorstwo, cele teologiczne poszczególnych tradycji i ewangelistów (Sitz im Leben), charakterystykę form literackich używanych przez Jezusa i ewangelistów, zasady interpretacji przypowieści i aretalogii, relację opisu do wydarzeń (ipsissima facta, vox, mors et resurrectio Iesu), egzegezę wybranych tekstów. Plan ćwiczeń obejmuje dwa kluczowe zagadnienia: Dziewicze Poczęcie i zmartwychwstanie Jezusa. Należy zestawić prorocstwa Starego Testamentu, porównać tradycje synoptyczne, zanalizować ich formy literackie na tle form literackich Starego Testamentu i świata antycznego, porównać koncepcje antropologiczne I wieku po Chrystusie, scharakteryzować współczesne sposoby objaśniania tych zagadnień z podkreśleniem zasady interpretacji Biblii w Kościele.	TMaK_W05 TMaK_U02 TMaK_K05

							<p>Przypowieści Jezusa. Wstępne zagadnienia synoptyczne (autor, czas powstania, adresaci, struktura każdej z Ewangelii synoptycznej. Zagadnienia wprowadzające (termin Ewangelia, etapy jej powstania, źródło Q). Specyficzne dla każdej Ewangelii tematy teologiczne; życie i działalność św. Pawła; typowe tematy Pawłowe (np. usprawiedliwienie, wizja człowieka). Również tematy z przypowieści Jezusa (np. miłosierdzie, paruzja); wybrane perykopy w ujęciu synoptycznym. Pisma Janowe – wprowadzenie ogólne, zagadnienia historyczne i literackie oraz teologia Pism Janowych, omówienie kilku szczegółowych tematów (Pieśń o wcieleniu Słowa, Ducha Paraklet, Maryja w Kanie i pod krzyżem, Miłość braterska, Męka Pańska); ćwiczenia – analiza tekstów ukazujących omawiane tematy, uczestnicy przedstawiają prezentacje zagadnień teologicznych z Ewangelii i Listów św. Jana, przygotowują sprawozdanie z lektury i analizę pięciu wersetów greckiego tekstu Ewangelii. Wykład obejmuje dwa semestry. Po ogólnym wprowadzeniu zaczyna się od omówienia kolejnych rozdziałów Dziejów Apostolskich, aż do momentu, gdy święty Paweł zaczyna pisać listy. Odtąd omawianie Dziejów jest przeplatane</p>	
--	--	--	--	--	--	--	--	--

								kolejnymi Listami Pawłowymi, w kolejności chronologicznej (prawdopodobnej) ich powstania. I semestr obejmuje 1–2 Tes, Ga, 1 Kor (czasem 2 Kor), natomiast II semestr – pozostałe Listy Pawłowe (i odpowiednie dalsze rozdziały Dz), List do Hebrajczyków oraz Listy Katolickie. Do egzaminu jest wymagana gruntowna znajomość omówionych Ksiąg oraz objaśnień podanych podczas wykładów.	
33.	Katechetyka			N		60	8	W czasie zajęć studenci są zapoznawani z rozumieniem katechetyki jako nauki teologicznej, jej definicją, koncepcjami, historią; rozwojem kierunków katechetycznych, naturą, formami, celami i wymiarami katechezy oraz głównymi dokumentami katechetycznymi Kościoła.	TMaK_W08 TMaK_U14 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K03 TMaK_K04
34.	Bioetyka			N		30	4	1. Bioetyka ogólna (początki bioetyki i jej podział, modele bioetyczne, życie jako problem filozoficzny i teologiczny, problemy ewolucji, pryncypia bioetyki katolickiej). 2. Zagadnienia współczesnej genetyki (podstawy, genetyka mikroorganizmów, roślin, zwierząt i człowieka, badania genetyczne, choroby genetyczne, eugeniczna inżynieria genetyczna). 3. Bioetyka początków życia (techniki wspomaganego poczęcia, status embrionu i płodu ludzkiego, problem aborcji). 4. Zagadnienia bioetyczne życia dojrzałego i jego fazy końcowej (transplantologia, choroba terminalna, eutanazja i opieka paliatywna).	TMaK_W11 TMaK_U13 TMaK_K06

							Personalizm ontologicznie uzasadniony i metoda triangulacyjna; specyfika ludzkiej seksualności; zasady bioetyki; aborcja; człowiek w fazie embrionalnej; metody sztucznego zapłodnienia; ocena etyczna macierzyństwa zastępczego; diagnostyka prenatalna; AIDS; różnica pomiędzy naturalnym planowaniem rodziny a antykoncepcją; transplantacje narządów; etyczne zasady postępowania z pacjentami w stanach terminalnych; naprotechnologia; antykoncepcja; komórki macierzyste.		
35.	Katolicka nauka społeczna	S				30	4	W wykładach podejmuje się próbę całościowego ukazania społecznego nauczania Kościoła. Realizowane są następujące zagadnienia: – propedeutyka katolickiej nauki społecznej; – zaangażowanie w sprawy społeczne – istotnym zadaniem ewangelizacyjnej misji Kościoła; – historyczny wymiar nauczania społecznego Kościoła; – podstawy etyczno-społeczne i teologiczno-moralne społecznego nauczania Kościoła; – człowiek istotą społeczną; – cele i zadania polityki, ekonomii i kultury; – zadania świeckich w porządku doczesnym oraz wychowanie i działanie.	TMaK_W11 TMaK_U11 TMaK_U15 TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K07
36.	Teologia biblijna			N		30	4	Wykład semestralny, obejmujący syntezę orędzia ksiąg biblijnych Starego i Nowego Testamentu, dotyczącego wybranych tematów, jak Bóg, Duch Święty, Chrystus,	TMaK_W05 TMaK_U02 TMaK_K02 TMaK_K08

								Stworzenie – upadek – nowe stworzenie, Człowiek, Lud Boży, Przymierze, Etyka biblijna, Eschatologia. Celem wykładu jest przede wszystkim ukazanie rozwoju myśli biblijnej w wybranych kwestiach.	
37.	Praca magisterska			N		-	6	Praca dyplomowa.	TMaK_W01 TMaK_W04 TMaK_W15 TMaK_U01 TMaK_U02 TMaK_K01 TMaK_K02 TMaK_K04 TMaK_K06 TMaK_K08
38.	Teologia ekumeniczna			N		30	4	1. Panorama podzielonego chrześcijaństwa: a. Kościoły wschodnie; b. Kościoły i Wspólnoty kościelne tradycji zachodniej. 2. Historia ruchu ekumenicznego: a. Inicjatywy ekumeniczne poza Kościołem rzymskokatolickim; b. Kościół rzymskokatolicki wobec ruchu ekumenicznego; c. Sytuacja wyznaniowa i ekumenizm w Polsce. 3. Katolickie podstawy ekumenizmu: a. Racje ekumenicznego zaangażowania; b. Tajemnica jedności Kościoła; c. Teologia powrotu do jedności; d. Praktyczna realizacja zaangażowania ekumenicznego. 4. Wybrane zagadnienia teologiczno-ekumeniczne:	TMaK_W07 TMaK_U10 TMaK_K02 TMaK_K05 TMaK_K06 TMaK_K08

							<p>a. Dialogi dwustronne Kościoła rzymskokatolickiego;</p> <p>b. Modele jedności;</p> <p>c. Wzajemne uznanie chrztu;</p> <p>d. Współdział w czynnościach świętych (Eucharystia);</p> <p>e. Małżeństwa mieszane.</p> <p>Istota i cel dialogu ekumenicznego.</p> <p>Formacja ekumeniczna w Kościele katolickim.</p> <p>Tożsamość wyznaniowa a ekumenizm.</p> <p>Ocena uniatyzmu jako drogi do widzialnej jedności chrześcijan.</p> <p>Rzymskokatolicki a ewangelicki obraz Marcina Lutera.</p> <p>Stosunek Kościoła prawosławnego do chrześcijan nieprawosławnych.</p> <p>Sakramenty inicjacji chrześcijańskiej a jedność wiary.</p> <p>Małżeństwa mieszane: aktualne wyzwanie dla Kościołów.</p>		
39.	Teologia pastoralna			N		30	4	<ol style="list-style-type: none"> 1. Apostolstwo świeckich źródła, cele. 2. Dziedziny apostolstwa świeckich. 3. Apostolstwo w obszarze kultury, tradycja, inkulturacja. 4. Apostolstwo na polu pracy, gospodarki. 5. Apostolstwo na polu polityki. 6. Apostolstwo na polu wolnego czasu. 7. Apostolstwo dnia świątecznego. 8. Formacja apostołska. 9. Urzeczywistnianie parafii wspólnoty-wspólnot. 10. Duszpasterska rada parafialna. 11. Małe grupy w kościele – teologiczne źródła, znaczenie. 12. Kwalifikacja grup: stowarzyszenia, ruchy, bractwa. 	<p>TMaK_W08</p> <p>TMaK_U11</p> <p>TMaK_U12</p> <p>TMaK_U13</p> <p>TMaK_U15</p> <p>TMaK_K02</p> <p>TMaK_K05</p> <p>TMaK_K06</p> <p>TMaK_K08</p>

								13. Kryteria kościelnego charakteru grup. 14. Duszpasterstwo wobec problemu sekt. 15. Duszpasterstwo charytatywne (teologia, praktyczne formy). 16. Chrześcijanin a środowiska przyrodnicze. 17. Duszpasterstwo a problem migracji.	
40.	Filozofia religii	H				15	3	Dialog filozofii i chrześcijaństwa na terenie teodycei. Średniowieczna i nowożytna filozofia Boga. Najważniejsi filozofowie ateści oraz odpowiedź na ich krytykę. 1. Kłopoty z definicją religii i filozofii religii. 2. Historia filozofii religii: redukcjonizm i odpowiedź na krytykę. 3. Różnorodność doświadczenia religijnego. 4. Hermeneutyka języka i symbolu religijnego. 5. Specyfika poznania religijnego. Fenomenologia modlitwy i liturgii.	TMaK_W09 TMaK_W12 TMaK_U09 TMaK_K01 TMaK_K05 TMaK_K06
41.	Estetyka	H				30	2	Wykład jest prezentacją podstawowych zagadnień estetyki europejskiej w porządku chronologicznym od czasów starożytnej Grecji po postmodernizm. 1. Estetyka starożytna (Platon, Arystoteles, Plotyn). 2. Estetyka średniowieczna (św. Augustyn, Pseudo-Dionizy Areopagita, św. Tomasz). 3. Estetyka renesansowa. 4. Estetyka wieku XVIII (Baumgarten, Kant).	TMaK_W09 TMaK_U09 TMaK_K01 TMaK_K05 TMaK_K06

								5. Klasyczna estetyka niemiecka (Fr. Schiller, G. W. Fr. Hegel, A. Schopenhauer, Fr. Nietzsche). 6. Estetyka XX wieku (R. Ingarden, R. Shusterman, M. Heidegger, H.-G. Gadamer).	
42.	Teologia liturgii			N		30	4	1. Liturgia – podstawowe pojęcia i natura liturgii. 2. Funkcje znaku i funkcje liturgii. 3. Źródła liturgii chrześcijańskiej. 4. Zarys dziejów liturgii. 5. Odnowa liturgiczna i Vaticanum II. 6. Zgromadzenie liturgiczne. 7. Słowo Boże w liturgii. 8. Sakramenty inicjacji chrześcijańskiej. 9. Sakramenty uzdrowienia. 10. Eucharystia. 11. Sakramentalia. 12. Liturgia poświęcenia czasu. 13. Rok liturgiczny. 14. Elementy naturalne w liturgii. 15. Przestrzeń liturgiczna.	TMaK_W03 TMaK_W04 TMaK_W07 TMaK_U03 TMaK_U07 TMaK_U15 TMaK_K03 TMaK_K05 TMaK_K07
43.	Lektorium		W	N			8	Praca w bibliotece. Opracowanie lektur poszerzających wiedzę z zakresu teologii. Szczególnie z zakresu przedmiotu związanego z przygotowaniem pracy magisterskiej. Wykaz lektur opracowuje każdorazowo promotor prowadzący pracę magisterską. Przykładowy wykaz lektur, który uzupełniają jeszcze promotorzy prowadzący prace magisterskie dostosowując je do obranego przedmiotu pracy: T. Jelonek, <i>Teologia biblijna</i> , Petrus, Kraków 2011; T. Jelonek, <i>Repetytorium biblijne</i> , Petrus, Kraków 2009;	TMaK_W05 TMaK_W06 TMaK_W07 TMaK_W12 TMaK_U01 TMaK_U02 TMaK_U03 TMaK_U04 TMaK_U05 TMaK_K04 TMaK_K06 TMaK_K08

								<p>A. Jankowski, <i>Biblijna teologia Przymierza</i>, Tyniec, Kraków 1997; K. Góźdz, <i>Jezus Twórca i Spełniciel naszej wiary</i>, Wyd. KUL, Lublin 2009; Z. J. Kijas, <i>Niebo w domu Ojca, czyściec dla kogo, piekło w oddaleniu</i>, WAM, Kraków 2010; M. Federowicz, <i>Teologia ojców Kościoła. Podstawy wczesnochrześcijańskiej refleksji nad wiarą</i>, Wyd. UJ, Kraków 2009; K. Gryz (red.), <i>Człowiek drogą Kościoła, Moralne aspekty nauczania Jana Pawła II</i>, Kraków 2004.</p>	
--	--	--	--	--	--	--	--	---	--

3. Zasady i formy odbywania praktyk zawodowych dla kierunku studiów o profilu praktycznym, a w przypadku kierunku studiów o profilu ogólnoakademickim – jeżeli program studiów przewiduje praktyki

Regulamin „Organizacja przygotowania pedagogicznego na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie”.

4. Sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta w trakcie całego cyklu kształcenia

Szczegółowe sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się, osiągniętych przez studenta są zawarte w sylabusach poszczególnych przedmiotów. Przykładami stosowanych sposobów weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta są m.in.: egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium pisemne i ustne, prezentacja, praca pisemna, itd. Studenci zapoznawani są z sylabusami na pierwszych zajęciach z danego przedmiotu.

Objaśnienie oznaczeń:

H/S – zajęcia z dziedziny nauk humanistycznych / zajęcia z dziedziny nauk społecznych (student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych, łącznie nie mniejszą niż 5 punktów ECTS – w przypadku kierunków studiów przyporządkowanych do dyscyplin w ramach dziedzin innych niż odpowiednio nauki humanistyczne lub nauki społeczne)

W – zajęcia do wyboru (zajęcia, którym przypisano punkty ECTS w wymiarze łącznym nie mniejszym niż 30% liczby punktów ECTS koniecznych do ukończenia studiów)

P/N – w przypadku kierunku studiów:

- o profilu praktycznym – P oznacza zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne w wymiarze łącznym większym niż 50% liczby punktów ECTS koniecznych do uzyskania studiów;

- o profilu ogólnoakademickim – N oznacza zajęcia związane z prowadzoną w UPJPII działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów w wymiarze łącznym większym niż 50% liczby punktów ECTS koniecznych do ukończenia danych studiów i uwzględnia udział studentów w zajęciach przygotowujących do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności

KEU – kierunkowe efekty uczenia się